

Volg Mij!

Tijdschrift
voor jonge
Christenen

Evangelisatie tijdens vrije tijd en vakantie

Onze liefde voor Christus

De Psalmen

5/2015

Inhoud

■ Uit de actualiteit:	
Evangelisatie tijdens vrije tijd en vakantie	4
Zonneschijn en vrije tijd	8
■ Jezus Christus:	
Liefde voor David – onze liefde voor Christus	11
■ Bijbelstudie:	
Het Boek van de Psalmen	14
■ Vragen en antwoorden:	
David danst voor God en Davids volkstelling	21
■ De Bijbel in praktijk:	
Voorbeelden en normen	22
“Kom hierheen, gebruik de maaltijd!”	28
■ Beelden uit het leven:	
‘Zendingsbruiden’ in de 19e eeuw	31
Bevrijding door de dood van Christus	33
Reiniging voor melaatsen	35
■ Goed nieuws:	
De ‘Meester van de dood’	36

Colofon

© **en abonnementen:**
Stichting Uit het Woord der Waarheid
www.uhwdw.nl / www.debijbelvoorjou.nl
Postbus 260
7120 AG Aalten (Nederland)
Tel. 0543 - 47 17 46
e-mail: bestel@uhwdw.nl
Alle vragen i.v.m. abonnementen
richten aan de uitgever!

Volg Mij! verschijnt min. zes keer per jaar. Abonnementsprijs Nederland 18,95 euro, Europa 26,95 euro (incl. verzending).

Gebruikte Bijbelvertaling: veelal de Herziene Statenvertaling, soms de Statenvertaling 1977 en wat betreft het Nieuwe Testament de Voorhoeve-editie.

Redactie:
www.ChristelijkJeugdwerk.nl
E-mail: VolgMij@christelijkjeugdwerk.nl

Lay-out en ontwerp:
Andre Dietermann, www.dtp-medien.de

Herfstvakantie!

Binnenkort herfstvakantie! Eindelijk kun je weer op adem komen. Achteroverleunen. Of een aanval op de natuur doen om daar je energie kwijt te raken.

Weekenden, vakanties, feestdagen – ze zijn een goede gelegenheid om de balans op te maken: wat hebben de voorbije weken en maanden gebracht? In je persoonlijke leven, in het gezin, op je werk en ook in je geestelijke leven. Het geestelijke leven mag niet los staan van de andere terreinen van je leven. Daarom is het nuttig dat ik mijn geestelijke groei eens aan de hand van de Bijbel naloop. Heb ik geleefd voor de Naam van de Heere? Hoe staat het met mijn liefde voor de Heere Jezus, van Wie David een voorbeeld is (zoals je in dit nummer ontdekt)?

Rustmomenten zijn immers geen momenten waarin we geestelijk ‘offline’ zijn. Vergeet dus niet om ook bij een weekendje weg je Bijbel mee te nemen! En ook niet ‘je gebed’. Want zoals het ontbijt bij ons dagelijkse leven hoort (op werkdagen, in weekends en op vakantie) – zo horen het dagelijkse Bijbel lezen en gebed daar ook bij. Daarvoor nodigt de Heere Jezus je steeds weer uit! Hoe zou je het vinden om eens een bepaald thema voor je Bijbelstudie op te pakken, zoals bijvoorbeeld wat de Bijbel zegt over de Kerk, de Gemeente van God?

Juist in rusttijd kun je zelfs gelegenheden zoeken om de Heere Jezus rechtstreeks te dienen. Is er in jouw omgeving misschien een topsportvereniging op trainingskamp? Of is er een evenement waar veel toeschouwers worden verwacht? Dan heb je de gelegenheid om geschikte evangelie-flyers mee te nemen.

En wanneer je die de mensen zelf niet durft aan te spreken, vraag dan de Heere hoe je dat kunt doen. Er zijn veel mogelijkheden, maar je moet ze wél gebruiken!

Een hartelijke groet van

de redactie

Evangelisatie tijdens vrije tijd en vakantie

Vakantie - binnenkort is het voor scholieren en studenten weer zover. Naar bos, bergen of strand, of gewoon thuis relaxen! Heb je overal aan gedacht, heb je alles wat belangrijk is, ingepakt als je op reis gaat?

Heb je er trouwens al eens over gedacht om je (herfst-) vakantie ook als zendingstijd te benutten? Misschien antwoord je dat je eindelijk eens even zonder stress wilt zijn, eindelijk wilt uitrusten en je ontspannen. Dat heeft de Heere Jezus vast ook bedoeld toen Hij tegen Zijn discipelen zei: 'Rust wat uit' (Mark. 6:31). Maar blijft er daarom geen tijd meer over voor zendingsactiviteiten?

Je zegt: Ik ben helemaal geen evangelist? 'Doe het werk van een evangelist' (2 Tim. 4:5)! Mensen die de boodschap over het verlossingswerk van de Heere Jezus niet te horen krijgen en niet aannemen, gaan voor eeuwig verloren (Rom. 10:17, Joh. 3:16, 2 Thess. 1:8-9). Raakt dit jou en mij niet? Dringt de liefde van Christus ons (2 Kor. 5:14)? Bewegen wij mensen tot het geloof (2 Kor. 5:11)?

Juist tijdens vrije dagen zijn er veel meer mensen die de tijd nemen om na te denken, en die juist dan meer bereid zijn om de Bijbel aan te nemen dan thuis.

Vooraf aan denken!

Voor je op weg gaat, moet je bedenken wat je bijvoorbeeld aan zee zou kunnen doorgeven over de Bijbel. Traktaten en brochures voor kinderen en volwassenen, over thema's als water, over vakantie aan zee, of traktaten over speciale gebeurtenissen die op dit moment actueel zijn, kun je bij Evangelie-Lektuur bestellen (zie de colofon op pag. 2). Je kunt ze ook naar je vakantieadres laten sturen, waardoor je minder bagage mee hoeft te nemen.

Je moet ook wat evangelisatieboeken meenemen, die je na een gesprek door kunt geven. In je vakantieverblijf kun je boeken in een leeshoek met uitleenboeken neerleggen (als die er is en het toegestaan is). En Nieuwe Testamenten en evangeliën zijn in vele talen verkrijgbaar.

God hoort gebeden

Toen ik jaren geleden nog veel aan sport deed, heb ik de tafeltenniscoach van een plaats in de regio Hannover leren kennen. Hij was geen Christen maar op de een of andere manier was hij toch een bijzondere man. Nadat ik de actieve sport had opgegeven, hoorde je een jaar of wat later in de media veel over deze kennis van mij, nl. als voetbalcoach van een succesvol team in Freiburg. Vanaf dat moment ben ik voor hem gaan bidden, dat ik hem zou ontmoeten om hem na een gesprek een evangelisatieboek aan te bieden.

Maar hoe moest dat gaan? Weer verliepen er twee of drie jaren. Wij waren met ons gezin met vakantie op het eiland Langeoog. Op een aanplakbord werd een vriendschappelijke voetbalwedstrijd van de club van het

eiland tegen het mij bekende team aangekondigd. Bij navraag bleek dat de voetballers logeerden in het hotel pal naast waar wij verbleven. Wij zochten het hotel op en vonden de coach bij de ingang. Er ontstond een gesprek. Hij dacht terug aan vroeger en herinnerde zich ook dat ik om geloofsredenen was opgehouden met actieve sport. Het evangelisatieboek dat ik hem bij het afscheid gaf nam hij graag aan. Verder bad ik voor hem dat hij tot geloof zou komen en dat God mij een nieuwe ontmoeting zou geven.

Vorig jaar waren wij weer met ons gezin op dat eiland met vakantie. Ongeveer op hetzelfde moment als vijf jaar eerder. Ditmaal informeerde ik in het hotel in welke periode het team zijn trainingskamp had geboekt. Dat was in de tijd dat wij daar ook zouden zijn. Dus nam ik heel doelgericht een evangelisatieboekje mee voor de coach en de spelers. Tijdens de vakantie had ik een kort gesprek met de coach. Ik legde een brief in het boek die verwees naar de noodzaak van een persoonlijke relatie met Jezus Christus. Ook een paar spelers kregen zo'n boek. Laten we bidden dat ze tot geloof komen.

Je moet vissen waar de vis zit!

Het gebeurde eveneens vorig jaar in onze vakantie aan zee, dat een Duits topvoetbalteam uit München enkele wedstrijden in Noord-Duitsland speelde. Eén wedstrijd werd gespeeld in de buurt van onze vakantieplek. Twee bekende spelers uit dat team belijden dat ze Christen zijn. Ze hebben dit in een traktaat duidelijk aangegeven. Ik liet een wat groter aantal van deze traktaten naar ons vakantieverblijf sturen om ze bij dat sportevenement uit te delen. Er kwamen meer dan 10.000 bezoekers naar de wedstrijd. In verband hiermee heeft iemand eens gezegd: 'Je moet vissen, waar vis zit'.

Het 'aas' werd me bijna uit de handen getrokken. In korte tijd waren alle traktaten uitgedeeld. De plaatselijke pers gaf een positief, kort verslag van onze uitdeelactie.

Volg Mij!

Bid alsjeblieft dat het vrucht voor de Heere oplevert.

Dat doet me denken aan een beeld uit de opwekking rond 1825. Broeder Darby beschrijft een vergelijkbare situatie: 'De broeders waren onder de moeilijkste omstandigheden bezig met evangeliseren, op jaarmarkten, beurzen, draverijen, vaarwedstrijden en overal in de open lucht. De samenkomsten groeiden ...'. Wat zou het een zegen zijn als de Heere nu opnieuw zo iets zou bewerken!

Weet jij in jouw omgeving van (sport)evenementen, waar het geschikt is om flyers, brochures of boeken uit te delen? Vraag de Heere je mogelijkheden te laten zien. Maar één ding moet je altijd bedenken: zijn je

motieven oprecht? Ga jij naar dat evenement omdat dat evenement jou interesseert, of wil je écht mensen bereiken met het Evangelie? Dit laatste moet de doorslag geven. Of gebruik je je vrijheid om hier traktaten uit te delen alleen maar als gelegenheid voor het vlees (Gal. 5:13)?

Zending vlak voor de deur

Elke zendingsactiviteit begint op het kleinste gebied waar mensen mij kennen. Daar is het vaak het moeilijkst (Mark. 5:19). Beter gezegd: in huis, in het gezin. Heb je ongeloo-

vige ouders, dan begint je getuige-zijn daar en in je familie!

Omdat mijn ouders al gelovige Christenen waren, heb ik eerst geprobeerd mijn verdere familie en ook de burens in onze flat te bereiken. Eens in de maand deed ik een langere periode telkens een nieuw traktaat

in de brievenbussen in het gebouw en in de buurt. Maar omdat ik bang was dat het uit zou komen dat ik die verspreidde (ik zou wel eens in moeilijkheden kunnen komen, dacht ik), deed ik het 's avonds in het donker, in de hoop dat niemand me zag. Ik dacht aan Gideon, die zich 's nachts voor de Heere inzette (Richt. 6:27). Later, toen niemand mij bij het verspreiden in het donker had opgemerkt, week de angst. Voortaan verspreidde ik de traktaten ook overdag. Het werk ging verder in de naburige dorpen, van huis tot huis, en andere broeders en zusters hielpen mee.

Ik wil jou bemoedigen: begin met te werken voor de Heere, al moet je dat ook 's nachts doen!

Naast het huis-aan-huis verspreiden van traktaten (dat wordt wel 'brievenbus-joggen' genoemd) en naast vele andere mogelijkheden voor evangelisatie, wil ik ook het werk met de Bijbelbus noemen.

Werken met de Bijbelbus

Vooraf in het najaar, wanneer er veel Christelijke kalenders te verspreiden zijn, gaan wij met de auto op een plaats staan waar veel mensen zijn of veel voetgangers langskomen. Waar je in het openbaar mag parkeren, mag je meestal ook wel Christelijke lectuur weggeven. Het is het mooiste wanneer je een busje of combi kunt gebruiken, zodat je gemakkelijk en vlug je traktaten vanuit je voorraad kunt aanvullen en verspreiden. Bij dit soort werk ben je heel flexibel, omdat je vaak geen toestemming van de overheid nodig hebt (meestal wel bij een boekentafel). Je kunt heel spontaan, bijvoorbeeld na twee uur, je standplaats verlaten en in een andere plaats op een soortgelijke plek verder werken. Op die manier bereik je in relatief korte tijd veel ongelovigen met de lectuur die je wilt verspreiden.

Bij het verspreiden gaan wij op de voorbijgangers af en bieden hun een folder of kalender aan. Meestal wachten we niet totdat de mensen op ons afkomen (Matth. 28:19, Hand. 8:4)!

Ook bij dit werk hebben wij mogen ervaren dat God gebeden verhoort. Wij hebben verschillende jaren gebeden voor een wereldkampioene atletiek in een plaats in Mecklenburg-Vorpommern, dat wij haar (Katrín K.) bij de verspreiding op straat zouden ontmoeten om haar een traktaat te geven. Die plaats bezoeken we regelmatig om traktaten te verspreiden. Tot onze verrassing stak zij op een dag voor ons de straat over, en konden wij haar een kalender geven.

Bijzondere kansen die God overwacht geeft

Daarbij denk ik aan het spoorwegongeluk van 1998 in het Duitse stadje Eschede dat niet ver van ons huis plaats vond. Naast pastorale gesprekken met betrokkenen en persvertegenwoordigers deed zich de mogelijkheid voor om in elk huis in die plaats een boek af te geven over het thema 'Verdriet', met een

bon waarmee men verdere informatie kon aanvragen. Daarmee werd hulp geboden om het ongeluk beter te verwerken; en tegelijk werd er op het evangelie gewezen. De post verklaarde zich bereid om - 'als eenmalige sociale actie' - alle boeken gedurende twee dagen gratis te verzenden.

Uit een kastje bij het monument is sinds het ongeluk een groot aantal van deze boeken meegenomen. Veel mensen hebben de bon ingestuurd. Het kastje is een keer gestolen; toen hebben we er weer een nieuwe neergezet. Bidden jullie alsjeblieft dat het niet weer gestolen wordt of dat er boeken verscheurd worden, wat af en toe is gebeurd.

Gelukkig gebeuren er niet elke dag zulke ongelukken of rampen. Maar de Heere wil je laten zien hoe je een actuele gebeurtenis kunt benutten.

Misschien komt er wel een mogelijkheid om bij toeristische hoogtepunten, gewilde plaatsen voor uitstapjes, of begraafplaatsen zo'n kastje te plaatsen, uiteraard pas nadat je toestemming hebt gekregen van de overheid of eigenaar.

Slotwoord

Misschien denk je na dit artikel: hoe moet ik beginnen, terwijl ik amper Bijbelkennis heb? Als iemand me bij het verspreiden van traktaten vragen stelt, wat moet ik dan antwoorden?

Volg Mij!

Bij het begin van mijn werk, bijna dertig jaar geleden, had ik ook maar een heel bescheiden Bijbelkennis. In de loop van de tijd, vooral tijdens het werk met boekenstands, viel het ene puzzelstukje van de Bijbelkennis na het andere op zijn plaats. Wanneer ik geen afdoend antwoord op een vraag wist, vroeg ik de betreffende persoon om volgende zaterdag terug te komen. In de week was ik met de vraag bezig om op zaterdag een beter antwoord te kunnen geven. Wij kennen immers allemaal maar ten dele (1 Kor. 13:9)? Vandaag is de puzzel nog altijd niet af. Vroeger was ik bijzonder timide en wist ik niet hoe ik het zeggen moest. Maar de Heere heeft het verlangen in mijn hart gezien om mensen met het evangelie te bereiken, zodat ze niet verloren gaan maar eeuwig leven krijgen, en Hij heeft veel in mijn leven veranderd. Dat kan Hij ook bij jou doen!

Het kan zijn dat het regelmatig verspreiden van traktaten je te moeilijk lijkt, dat je geen kracht bij jezelf ziet, maar dat je toch op deze manier een getuige voor de Heere wilt zijn. Besef goed: dat is de beste voorwaarde om een werk voor de Heere te beginnen!

Hij zei tegen de apostel Paulus: 'Mijn genade is u genoeg; want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht' (2 Kor. 12:9). Begin klein. Probeer bijv. heel bewust onder gebed elke dag een traktaat door te geven, of een evangeliserend gesprek te voeren, of anderen gewoon door je manier van leven bewust op de Heere te wijzen. Het zal niet eenvoudig zijn, maar de Heere zal je moed geven en je zegenen. Misschien kun je een broeder bij jou in de gemeente aanspreken die jou richtlijnen, advies en hulp kan geven en die samen met jou traktaten uitdeelt.

Volg de Heere Jezus en doe je dienst in nederigheid (Matth. 11:29) en bescheidenheid voor Hem. Wees trouw in kleine dingen. Hij maakt daar iets van tot Zijn eer (Joh. 6:5-13)!

Bernd Schlauer

Zonneschijn en vrije tijd

Weer staat er een vakantie voor de deur. Of die is al begonnen. En de kans om in je vakantie of vrije tijd de dingen in te halen waar je anders niet aan toe komt. Of je gaat weer naar je vakantieverblijf, met het gezin of met vrienden.

Velen blijven thuis, en dat is goed zo. Sommigen omdat ze niet met vakantie kunnen, velen omdat ze gewoon moeten werken. Tja, we zijn niet allemaal scholieren en studenten...!

Zie gerust uit naar je vakantie!

Wij mogen ons verheugen op onze vakantie. Het Christenleven is geen treurspel, maar een leven met je Heere en Meester: Jezus Christus. Dat levert je blijdschap op. Natuurlijk is het waar dat ons leven niet zonder hindernissen voorbij gaat. Petrus zegt ergens: 'Want het is beter te lijden terwijl u goedgeeft - zo God dat wil - dan terwijl u kwaad doet' (1 Petr. 3:17). Ik citeer dit vers alleen om te laten zien dat God het wel eens kon willen, dat wij voor goedgevoelen moeten lijden. En dat zal bij elke Christen het geval zijn, die trouw wil zijn en daarom het goede doet, dat wil zeggen: die leeft naar Gods wil. Maar dat mag geen afbreuk doen aan onze blijdschap in de relatie met de Heere Jezus. Paulus was in de moeilijkste omstandigheden - hij zat namelijk gevangen - toen hij schreef: 'Verblijdt u altijd in de Heere; ik zeg

het opnieuw: Verblijdt u' (Fil. 4:4). Ik kan me echt niet herinneren dat ik over Paulus heb gelezen dat hij 'met vakantie ging' of 'verlof nam'. Maar ook voor hem waren er dagen waar hij naar uitzag en die voor hem een soort ontspanning waren.

We lezen bijv. over hem, toen hij na een moeilijke boottocht als gevangene in Rome arriveerde: 'Toen Paulus hen [de broeders] zag, dankte hij God en vatte moed' (Hand. 28:15). Ergens anders vinden wij hem in het huis van de evangelist Filippus (Hand. 21:8-14). Ik kan me goed indenken hoe verkwikkend deze dagen voor Paulus waren. In alle rust kon hij nu met een andere begaafde dienaar van de Heere spreken over de genade van de Heere die ze ontvangen hadden en nog veel meer. Ik wilde dat ik bij die gesprekken geweest was!

De Heere Jezus wil onze weg leiden

Ook tijdens vrije dagen moeten we niet proberen om iets te doen volgens onze eigen wil. Ook dan wil onze Redder er graag bij zijn. Hij wil Zelf onze weg leiden. Normaliter zal Hij ook een vakantiegebied wijzen waar je in de gelegenheid bent om de samenkomsten van gelovigen te bezoeken. Dat is een vreugde voor de Heere en voor jezelf. Bovendien zijn er zo vaak mogelijkheden om nieuwe contacten met (jonge) broeders en zusters te leggen, en wellicht ook om tijdens de vakantie samen tijd door te brengen. Dat maakt die tijd meteen een stuk mooier. Als je daar tot nu toe weinig aan gedacht hebt, bid dan de Heere om leiding hierin!

De Heere Jezus kan je zowel naar de juiste plaats brengen als je tijdens je vakantie voor de juiste dingen enthousiast maken. Bijvoorbeeld voor dagelijks gebed en Bijbellezien. Nu denk je misschien: alsof ik daarop zat te wachten! Of: ik wist wel dat dat weer genoemd zou worden...!

Ja, dat doe ik graag, omdat het zo belangrijk is. Wat nemen wij dagelijks weinig tijd voor bidden en lezen. Nu heb je eindelijk de tijd om een gebedslijstje te maken. Denk je dat je aan één A4-tje genoeg hebt voor alle gebeden die je te binnen schieten? En hoe

staat het met het Lukas-Evangelie? Nu kun je dat eindelijk op één dag eens helemaal doorlezen. Zo'n kans krijg je bijna alleen maar op vakantie. Dan lees je alles wat in dit Evangelie over de Heere Jezus vermeld wordt, in zijn verband.

Volg Mij!

Mijn Jezus is mijn beste Vriend

Misschien ken je dit kinderlied wel over de Heere Jezus, namelijk dat Hij werkelijk onze beste Vriend is. Maar ook in de vakantie wil Hij graag Degene zijn op Wie je echt kunt steunen.

Ben je alleen, en gaat er niemand met je mee? Heb je geen broers of zussen of vrienden die met jou op vakantie zijn? Jezus Christus is er wel. Hij heeft altijd een open oor voor je. Hij weet het ook, wanneer je bedroefd bent omdat jij of je ouders niet met vakantie kunnen. Daar heeft Hij zelfs de beste bedoelingen mee, ook al snap je daar nu helemaal niets van. Hij laat niemand bedroefd staan. En Hij troost als geen ander! Maar met je beste Vriend overleg je voordat je ergens aan begint. Want een goede Vriend is altijd in staat om een goed advies te geven. Je hoeft Hem maar aan te spreken. Daar wacht de Heere Jezus op. Spreek met Hem - dus bid tot Hem - voordat je het huis uitgaat, voordat je iets onderneemt. Hij zal je duidelijk maken of je op het goede spoor zit.

Heb je al eens wonderen gezien?

Heb je er ook wel eens aan gedacht dat alles wat je in de natuur ziet, bergen, meren, bloemen, dieren enz. door de Heere Jezus, de Schepper-God, geschapen zijn? Zelfs de mensen die aan lager wal geraakt zijn laten nog iets doorschineren van de waardigheid die God op unieke wijze in de mens - in Zijn schepping - gelegd heeft.

Indrukwekkend zijn ook de bergen, bossen, dieren en bloemen, enz. Mocht je in de bergen zijn: sta eens voor zonsopgang op en beklim een berg. Voor mij hoort dat bij de grootste belevenissen die ik ken. Als een berg zich ineens, nog voor de eerste zonnestralen te zien zijn, in zijn hele natuurgeweld voor je 'opricht'. En als dan ook nog de eerste zonnestralen op een berg of gletsjer schijnen, dan kun je alleen maar stil blijven staan en de Schepper-God, jouw Redder, aanbidden.

Doe dat maar eens. Ook wanneer naast je een ongelovige staat. Wellicht komt hij door jouw verbazing tot geloof!

Denk je ook aan de anderen?

Wat bedoel je? Wel, heel veel mensen hebben het niet zo goed als jij die een week vrij hebt en kunt relaxen. Er zijn heel veel kinderen die voor hun ouders niet belangrijk zijn. En er zijn heel wat gezinnen die gewoon geen geld genoeg hebben om op vakantie te gaan. Moeten die dan altijd thuis blijven? Of kun jij eens iemand meenemen? Natuurlijk moeten je ouders het goedvinden! Maar heb je daar al eens over nagedacht? We denken immers zo gemakkelijk aan onszelf en ons eigen plezier. Maar niet aan de ander die in zijn eentje aan de zijkant staat...

En hoe staat het met je ongelovige schoolkameraad? Ik kan je echt niet aanraden om met hem mee op vakantie te gaan. Dat loopt bijna altijd verkeerd af, omdat jij

zijn gewoontes en zonden overneemt, niet andersom. Maar zou je hem niet een keer zelf mee kunnen nemen - vooropgesteld dat je ouders dat goedvinden? Misschien kun je de vakantietijd gebruiken om hem op de Heere Jezus te wijzen. Stel je eens voor dat hij zich tijdens de vakantie bekeert.... Dan krijg je misschien een echte nieuwe vriend.

Vakantie, ontspanning, vrije dagen - het is fantastisch! Daar hoeft niemand over na te denken. Maar je kunt in die tijd ook iets nuttigs doen - en dan praat ik nog niet eens over de traktaten die je misschien op je vakantieadres kunt verspreiden. Maar kijk eens om je heen, of je iemand kunt helpen. Niet alleen bij het koffers pakken. Maar in zijn eenzaamheid. Of bij de beslissing of hij wel op de goede weg is – de weg naar de hemel! Veel plezier en zegen daarbij!

Manuel Seibel

Liefde voor David – onze liefde voor Christus

In 1 Samuël 17 vinden we de spannende ontmoeting van David met Goliath. David - de jonge herder zonder enige ervaring in militaire gevechten - overwint de vechtersbaas van de Filistijnen. Daarin is hij een voorbeeld van de Heere Jezus, Die de duivel overwon.

In 1 Samuël 18 lezen we vervolgens hoe anderen hebben gereageerd op de held van dit tafereel - David. Aan de ene kant zijn dat treurige reacties, als we bijvoorbeeld denken aan Saul. De afgunst die in zijn hart wortel schoot toen aan David meer eer werd betoond dan aan hem, de koning van Israël, wekte zijn haat op tegen David. Deze haat bereikte zijn climax in diverse plannen en pogingen hem te vermoorden. Uiteindelijk moest David tot Sauls dood voor hem op de vlucht blijven.

Maar aan de andere kant zien we ook mooie reacties, vooral wanneer we denken aan Jonathan die door zijn grote liefde naar David toe geleid werd en een verbond met hem sloot. Tussen deze twee extreme reacties vinden we een hele reeks ervaringen die David had; daar willen we kort bij stilstaan. Het is voor ons de vraag, hoe wij staan tegenover de Heere Jezus, van Wie David immers een illustratie is.

De liefde van het volk, vers 16

Het volk had meegemaakt welk gevaar de Filistijnen vormden. Ze hadden ook de bevrijding ervaren door de overwinning van David op Goliath. Deze overwinning ging door in de verdere veldtochten tegen

de Filistijnen. Altijd waren de Filistijnen de grootste vijanden van het volk geweest. Maar onder Davids leiding werden ze meer en meer teruggedrongen. Zo zongen de vrouwen een lied tot eer van David. In vers 16 wordt als samenvatting gezegd dat het hele volk David liefhad. Die liefde kwam door het succes van David.

Toen de Heere Jezus eens in Jeruzalem een feest bijwoonde en tekenen en wonderen deed, geloofden velen in Hem. Maar zij geloofden alleen vanwege die tekenen; en de Heere Jezus vertrouwde Zich niet aan hen toe, omdat Hij wist wat er werkelijk in hun hart omging.

Zo was ook de liefde van het volk Israël en Juda voor David niet van lange duur. Maar korte tijd daarna moest David vluchten en gaf niemand hem bescherming. Later zijn er alleen enkele verachte en verstoten mannen bij hem. Waar was de liefde van het volk gebleven?

Hoe staat het met onze liefde voor de Heere Jezus? Is dat een liefde die alleen duurt totdat we Zijn hulp niet meer nodig hebben? Moeten wij een zware beproeving doorstaan, zijn we ziek of voelen we ons alleen, dan denken wij aan de Heere Jezus. Hij zal ons niet in de steek laten wanneer wij in een

moeilijke situatie bij Hem komen. Maar Hij kijkt in jouw en mijn hart, en daar zoekt Hij echte, diepe liefde.

De liefde van Sauls dienaren, vers 22

Ook Sauls dienaren hoorden bij het volk dat David liefhad (vs. 16). Nu werd hun liefde echter op de proef gesteld. Hadden ze David werkelijk lief of was het maar een nep-liefde, waarvan Saul nu voor zijn plannen gebruik kon maken? In het geheim stuurde Saul David een boodschap over die liefde van zijn dienaren. Daardoor wilde hij David zover krijgen dat hij honderd Filistijnen zou doden als huwelijkscadeau voor Sauls dochter Michal. Hij bedacht een plan waarbij David in de strijd tegen deze Filistijnen om het leven moest komen. Om het plan te laten uitvoeren, stuurde hij David bericht over de liefde van Sauls dienaren voor David. Dat was niets anders dan huichelarij.

Lopen wij ook niet het gevaar om soms liefde voor de Heere Jezus voor te wenden die er in het echt niet is? Misschien tegen een andere achtergrond dan het voorval in 1 Samuël 18. Maar in werkelijkheid is het toch gehuichelde liefde, en geen echte. Hoe staat het wanneer wij met onze gelovige vrienden samen zijn? Hoe staat het wanneer we de samenkomsten van de gelovigen bezoeken? Hoe gedragen wij ons wanneer we worden aangesproken op onze liefde voor de Heere Jezus? Doen wij ons naar buiten toe niet beter voor dan we werkelijk van binnen zijn? Vaak genoeg lukt het ons om onze ouders, medegelovigen of zelfs onze gelovige vrienden voor de gek te houden. Zij geloven daardoor dat met onze liefde voor de Heere Jezus alles in orde is. Maar in werkelijkheid gaat onze liefde uit naar heel andere dingen.

Zijn wij echt vrij van alleen maar een Christelijk buitenkantje? Werken we niet vaak aan een masker dat ons er aan de buitenkant

goed laat uitzien, hoewel het met ons geestelijke welzijn helemaal niet zo goed gesteld is? Mensen kunnen we misschien bedriegen. Maar niet de Heere Jezus. Integendeel, door zo'n houding zullen we Hem heel diep bedroeven!

Onze liefde voor de Heere Jezus zal ook zichtbaar worden in de liefde voor onze medegelovigen (1 Joh. 5:1). Ook daar bestaat het gevaar dat ik meer liefde suggereer dan er werkelijk is. Het is niet zomaar dat de apostel Johannes ons vermaant in 1 Johannes 3:18: 'Laten we niet liefhebben met het woord of met de tong, maar met de daad en in waarheid'. En ook de apostel Paulus vermaant ons: 'Laat de liefde ongeveinsd zijn' (Rom. 12:9).

De liefde van Michal, vers 20 en 28

Dan was er nog Sauls dochter Michal. Twee keer in dit hoofdstuk lezen we over haar liefde voor David. Wat voor liefde was dat? De Bijbel vertelt ons niet wat voor soort liefde zij voor David had. We kunnen er van uitgaan dat Michal een natuurlijke liefde voor haar man had. Maar hoe sterk was die liefde, en was ze bereid tot een offer? Eerst kwam Michal voor David op; daardoor haalde ze de toorn van haar vader over zich heen (19:11). Michal was echter niet bereid om met David mee op de vlucht te gaan, hoewel ze nu zijn vrouw was. Later verachtte ze David zelfs in haar hart, toen deze van blijdschap voor de ark huppelde.

Hoe staat het met onze liefde voor de Heere Jezus? Houdt die ook stand in tegenstand? Houdt onze liefde voor de Heere Jezus stand wanneer de leraar op school ons uitlacht? Houdt deze stand bij de spot van medeleerlingen? Is die liefde sterker dan het lachen van collega's op het werk? Niemand van ons is er zeker van dat de liefde voor de Heere Jezus ooit verzwakt. Maar hoe meer wij denken aan Zijn liefde voor ons, des te

sterker zal er ook in ons hart een antwoord op Zijn liefde zijn - ook al betekent dat soms een nadeel. En wanneer wij de Heere Jezus bidden om kracht, zal Hij ons helpen dat onze liefde voor Hem niet verslapt - dat deze ook sterk genoeg zal zijn als wij ooit in 'vervolgingen' komen.

De liefde van Jonathan, vers 3 en 4

David zelf acht deze liefde heel hoog. Hij acht haar groter dan de liefde tussen man en vrouw¹. Dat is wel heel bijzonder. Waaruit bleek die liefde van Jonathan voor David dan?

Jonathan was bereid om alles - ja, helaas alleen maar bijna alles - aan David te geven. Hij had David lief als zichzelf, hij sloot een verbond met David en gaf hem alles - zijn mantel (waardoor hij herkenbaar was als koningszoon), zijn kleding waarin hij een grote overwinning had behaald, zelfs zijn zwaard, zijn boog en zijn gordel. Jonathan was bereid om dit allemaal aan David te geven, uit liefde.

Zijn wij ook zo bereid om alles uit liefde voor de Heere Jezus aan Hem te onderwerpen? Of hebben wij in bepaalde kwesties liever zelf het laatste woord? Zijn wij werkelijk bereid alles aan de Heere Jezus af te staan en de leiding over elk gebied in ons leven aan Hem over te laten? De waardering die David had voor Jonathans liefde laat ons zien hoe de Heere Jezus Zich daarover verblijdt!

Zeker, ook bij Jonathan kunnen wij ons afvragen of deze liefde in de verdere loop van de geschiedenis altijd zo fris en levend gebleven is. Maar staan ook wij niet bloot aan het gevaar dat onze liefde voor de Heere Jezus afzwakt? In Openbaring 2:4 lezen we: 'Maar Ik heb tegen u, dat u uw eerste liefde

hebt verlaten'. De eerste liefde is de beste liefde. Bij Jonathan was deze beste liefde ook een tijdlang de eerste liefde. Dat komt vaker voor.

Hoeveel koningen leren wij in het Oude Testament kennen van wie de geschiedenis is begonnen met grote liefde voor de Heere. In de loop van hun leven werd deze liefde minder; met als gevolg dat hun gehoorzaamheid te wensen over liet. Dat kan heel snel gebeuren. Daarbij vormt de omgang met mensen die de Heere Jezus niet liefhebben een groot risico. Of dat misschien de reden was dat Jonathan zich niet heel vastberaden aan Davids kant plaatste toen die nog verworpen was...? De voortdurende omgang met degenen die David haatten was zeker niet bevorderlijk voor Jonathan. Uiteindelijk moest hij met hen sterven, zonder in Davids eer te kunnen delen.

Maar ook al bestaat voor ons het gevaar dat onze liefde voor de Heere Jezus met de tijd afneemt, het hoeft niet zover te komen! Wanneer wij de vermaning van Judas nakomen ('Bewaar uzelf in de liefde van God'), dan zal ook onze liefde voor de Heere Jezus fris blijven. Die liefde zal blijken uit gehoorzaamheid aan Gods Woord, en altijd beloond worden!

De liefde voor onze Heiland en Heere Jezus Christus hoort altijd op nummer één te staan. Dat kunnen we leren uit deze gebeurtenissen in Davids leven. En door het Nieuwe Testament laat de Heere Jezus ons zien, welke consequenties onze liefde tot Hem heeft: 'Als iemand Mij liefheeft, zal hij Mijn woord in acht nemen; en Mijn Vader zal hem liefhebben, en Wij zullen naar hem toe komen en woning bij hem maken' (Joh. 14:23).

Christian Rosenthal

¹ Hierbij willen we aantekenen dat de innige relatie tussen man en vrouw in het huwelijk zoals God dat in de schepping bedoeld en in het Nieuwe Testament opnieuw bevestigd heeft, in de tijd van het Oude Testament in de regel "verduisterd" was. Vele geloofsmannen - en dat geldt ook voor David - hadden meerdere vrouwen. Die abnormale toestand leidde zonder uitzondering tot afgunst, twist en nood in huwelijk en gezin.

Bijbelstudie

'Het Boek van de Psalmen'²

Huisapothek, liederenboek, of nog meer?

Velen onder ons lezen altijd weer graag in de Psalmen, omdat de teksten ons vaak bijzonder aanspreken en bemoedigen. Daarom is het heel nuttig om deze 'gedichtenbundel' te onderzoeken in samenhang met de hele Bijbel. Want de Psalmen vormen met elkaar een belangrijk deel van het onderwijs in Gods Woord. Bovendien is iedereen wel eens verzen tegengekomen die ons als Christen bijna schokken, dat wil zeggen verzen waarin wordt opgeroepen tot wraak (zelfs in een messiaanse Psalm als Psalm 69:27).³

Daarnaast zijn er ook teksten die gaan over tijdsomstandigheden die helemaal buiten de gedachten van de dichter lagen (wanneer heeft ooit een koning in Israël 'tot de einden der aarde' geregeerd? Zie Ps. 72:8).⁴ Hebben de Psalmen misschien een horizon die veel verder reikt dan troostwoorden? Deze vraag geeft genoeg redenen om enkele punten te onderzoeken, zodat we daarna met meer inzicht de Psalmen kunnen lezen en gebruiken.⁵ Hope-lijk helpt deze kleine inleiding daarbij.

I Algemeen

1. Ontstaan

De vroegste Psalm stamt van Mozes (Ps. 90), één van de laatste uit de tijd van de gevangenschap in Babel (Ps. 137). Met elkaar omspannen de Psalmen dus een periode van ca. 900 jaar! Heel veel Psalmen (meer dan 70) komen van David, verschillende zijn van de hand van enkele van zijn zangers (Asaf, de zonen

van Korach). Vast en zeker heeft David ook een beslissend aandeel gehad in het ontstaan en het gebruik van liederen in de eredienst (vgl. 1 Kron. 16:4). Vaak waren het persoonlijke of gemeenschappelijke belevissen die voor de dichter een aanleiding waren om een Psalm te dichten. Tegelijkertijd gebeurde

het echter door de 'Geest van Christus, Die in hen was' (1 Petr. 1:11); in Psalm 110 noemt David bijvoorbeeld God 'in de Geest' Heere (Matth. 22:43). 'De Geest van de HEERE' heeft door hem gesproken (2 Sam. 23:2). 'Het hoe van hun ontstaan is van heel weinig belang in vergelijking met het doel van hun ontwerp'.⁶

2. Vorm en plaatsing in de Bijbelse canon

De Psalmen zijn geschreven in poëtische vorm (dichtvorm). De Hebreeuwse poëzie is heel anders dan de Nederlandse; het zijn niet rijm en versmaat, maar parallelle gedachten die het gedicht maken. Een paar voorbeelden:

- synoniem parallelisme: twee gedachten zijn hetzelfde en worden naast elkaar geplaatst. Voorbeeld: 'zijn vreugde vindt ... en Zijn wet... overdenkt' (1:2);
- antithetisch parallelisme: er worden tegenstellingen gegeven. Voorbeeld: 'De HEERE kent de weg van de rechtvaardigen, maar de weg van de goddelozen zal vergaan' (1:6).

Als we hierop letten worden veel verzen ons sneller duidelijk.

Bovendien is van vele Psalmen het begin van de versregels alfabetisch gerangschikt; zie bijvoorbeeld de Psalmen 25, 34, 37, 111, 112 en natuurlijk 119, maar ook Psalm 9 en 10 samen. Dat was makkelijker voor het aanleren en zingen, maar heeft ook inhoudelijk zijn redenen.⁷

Veel Psalmen hebben een titel, die hetzij een aanwijzing was voor de koorleider, hetzij in verband stond met het thema van de Psalm (bijv. Ps. 6). Andere Psalmen zijn verbonden door de volgende toevoegingen:

- 'Een onderwijzing' (32, 42, 43-45, 52-55, 74, 78, 88-89, 142);
- 'Kleinoed' (56-60);
- 'Halleluja' (111-113);
- 'Een lied Hamaäloth' (120-134).

3. Inhoud

De 150 Psalmen bevatten een nagenoeg onuitputtelijk reservoir van thema's. Desondanks noemen we hier enkele opvallende thema's (tussen haakjes volgt dan een voorbeeld):

'Elke soort verzoeking krijgt een plaats in de Psalmen' (Ps. 57).
'De Psalmen geven hoofdzakelijk uitdrukking aan de gevoelens, die bij Gods volk door bepaalde gebeurtenissen werden veroorzaakt'⁸ (Ps. 38).

'De vroomheid die ze ademen is steeds opbouwend; het Godsvertrouwen midden in de verdrukking dat ze vaak uitdrukken, heeft het hart van veel dienstknechten van God in hun eigen beproevingen bemoedigd'⁹ (Ps. 62).

De lijdende en verhoogde Christus wordt in de Psalmen op een unieke manier voorgesteld aan ons hart. Dit thema hoort bij de meest verhevende in de Psalmen (zie onder).

'De Psalmen slaan dus op Juda en Israël, en op de positie waarin degenen die bij Juda en Israël horen, zich bevinden. De eerste karaktertrek ervan is de uitdrukking van de werking van Christus' Geest in of met betrekking tot het overblijfsel van de Joden in de laatste dagen. Bovendien beschrijven de Psalmen de plaats die Christus Zelf onder hen innam toen Hij op aarde was'¹⁰ (Ps. 42-45).

² Zo luidt de door God bevestigde titel in Handelingen 1:20.

³ Vgl. hierbij het hoofdstuk 'De Wraakpsalmen' (II,2)

⁴ Wie deze Psalm aandachtig leest, zal in deze formulering een heerlijke voorbode zien van de regering van de Heere Jezus in het duizendjarige Vrederijk.

⁵ De Heere Jezus heeft in de 19e eeuw aan enkele geloofsmannen een bijzonder inzicht gegeven in de Psalmen, o.a. J.N. Darby, W. Kelly, F.W. Grant en H. Rossier. In nieuwere werken, bijvoorbeeld van Gaebelin, Smith of ook in de Scofield-Bijbel, werden deze gedachten vaak overgenomen. Omdat veel van deze geschriften niet in het Nederlands voorhanden zijn, is dit artikel enigszins 'doorspekt' met (soms vrije) citaten. Dat maakt de tekst weliswaar niet makkelijker te lezen, maar misschien kan het helpen.

⁶ F.W. Grant, The Numerical Bible, Psalms, blz. 13

⁷ Bij het noemen van de goddeloze in Psalm 10:2 verspringt bijv. de alfabetische volgorde plotseling, er ontbreken zes letters!

⁸ Grant, F.W., als boven, blz. 9

⁹ Darby, J.N., Synopsis.

¹⁰ Darby, Synopsis.

Volg Mij!

'Dat de raadsbesluiten van God er hun plaats vinden, en dat de Psalmen verregaand profetisch zijn, is natuurlijk een feit'¹¹ (Ps. 89).

Net als in de Spreuken vormt de tegenstelling tussen de rechtvaardige en de goddeloze ook een belangrijk thema. Daarbij is de goddeloze vaak een verwijzing naar de antichrist, zoals in Psalm 10:2.

Wat ook sterk opvalt is het veelvuldige gebruik van de woning van God: Sion of Jeruzalem; kortom: Gods aanwezigheid als hoop en vreugde van de psalmist. Een thema, dat ook ons onmiddellijk aanspreekt (zie bijv. Ps. 132).

4. Samenstelling en indeling

Het is niet bekend wie de samensteller van de Psalmen is, dus degene die de Psalmen in de huidige volgorde heeft gezet. In ieder geval heeft Hizkia ze opnieuw in gebruik genomen (2 Kron. 29:30). 'Gods Geest heeft gewaakt over de structuur'.¹²

Het is heel belangrijk om de Psalmen steeds in hun samenhang te lezen en niet (alleen) geïsoleerd. 'De afzonderlijke Psalmen zijn wat in een zin afzonderlijke woorden zijn'.¹³

'Opmerkelijk is dat de volgende hoofdregel doorlopend aanwezig is: een bepaalde belangrijke waarheid of een historisch feit wordt uitgebeeld in relatie tot Christus of het overblijfsel. Dan volgt er een reeks Psalmen waarin de gevoelens van het overblijfsel in verband met deze waarheid of dit feit tot uitdrukking gebracht worden'.¹⁴ (bijv. Ps. 9-10 met daarna Ps. 11-15).

Bovendien worden in het eerste vers van een Psalm vaak de hoofdlijnen van de hele Psalm samengevat (bijv. Ps. 91).

De indeling van de Psalmen in vijf boeken was al voor de Joden aanleiding om de Psalmen aan te duiden als de 'Pentateuch van David', dus een parallel met de vijf Boeken van Mozes. Naar inhoud zou je de volgende indeling en rangschikking kunnen toepassen:

1e boek (Psalm 1–41):

Christus in Gods raadsbesluit als bron van alle zegen voor Zijn volk (Israël).

Profetisch: het overblijfsel nog steeds in Jeruzalem.

Het 1e boek van Mozes, Genesis: het boek over het begin en de raadsbesluiten van God.

2e boek (Psalm 42–72):

Hun ondergang, maar verlossing in de laatste dagen.

Profetisch: het overblijfsel uit Jeruzalem verdreven (Matth. 24, Ps. 42).

Het 2e boek van Mozes, Exodus: verlossing en hulp in de woestijn.

3e boek (Psalm 73–89):

Gods heiligheid in Zijn handelen met hen (Asaf en de zonen van Korach deden dienst in het heiligdom!).

Profetisch: het herstel van de natie.

Het 3e boek van Mozes, Leviticus: Gods dienst in het heiligdom, wandel in heiligheid.

4e boek (Psalm 90-106):

De gevallen eerste mens (90) vervangen door de tweede Mens (91).

Profetisch: de Eerstgeborene wordt in de wereld gebracht (Hebr. 1:6).

Het 4e boek van Mozes, Numeri: de reis in de woestijn met het land als doel.

5e boek (Psalm 107-150):

De algemene feiten over Gods regering.¹⁵

Profetisch: terugblik en vooruitblik op de volle zegen in het duizendjarig rijk.

Het 5e boek van Mozes, Deuteronomium: terugblik en vooruitblik op de toekomst.

In het Nieuwe Testament worden de Psalmen ong. 88 keer direct aangehaald,

nog afgezien van talloze toespelingen. Daardoor zijn ze ver verheven boven alle twijfel over hun inspiratie.

II De juiste benadering van de Psalmen

De soms grote tegenstellingen tussen uitspraken in het Nieuwe Testament en die in de Psalmen vallen iedere lezer snel op en geven aanleiding tot vragen. Daarom volgen hier in het kort enkele aspecten die kunnen helpen om de Psalmen beter te plaatsen.

1. Het onderscheid tussen de plaats van de psalmisten en onze plaats voor God

Christenen kennen God als Vader (Joh. 17:6) en hebben gemeenschap met de Vader en de Zoon (1 Joh. 1:3), ze staan dus in een unieke relatie tot goddelijke Personen. De Heilige Geest woont blijvend in ons (Joh. 14:17). Dat onderscheidt ons fundamenteel van gelovigen uit alle andere tijdperken. Deze relatie ontbreekt uiteraard in de Psalmen. Ook de functie van de genade, zoals voorgeleefd door onze Heere, is typisch Christelijk.

De Israëlieten echter kenden geen volledige vergeving, ook al stellen zij ons vaak in de schaduw wat betreft hun vertrouwen en hun blijdschap. Hun wens was een rechtvaardige Godsregering en Zijn oordeel over hun vijanden.

Zo zal het in de toekomst ook weer zijn (bijv. Openb. 6:10). Maar juist deze toestand waarbij men zich niet echt bewust is van vergeving kenmerkt helaas ook nog veel Christenen. Ze zijn nog onder de wet, net zoals de mens die in Romeinen 7 wordt beschreven. Daarom troosten veel van deze Psalmen hen. Maar dat moet niet zo blijven.

Wij zouden onze positie als bevrijde Christenen opgeven, als wij in dit opzicht zouden bidden zoals de psalmisten!

'Onder de wet kunnen de Psalmen ons in ware nood troosten; onder de genade genieten wij ervan, omdat wij Christus liefhebben en goddelijk inzicht hebben'.¹⁶

2. De 'wraakpsalmen'

Soms vinden we bemoedigende regels direct naast de wens om wraak, bijvoorbeeld in Psalm 5: 'Maak Uw weg vóór mij recht ... Verklaar hen schuldig, o God' (vs. 9 en 11). Dat brengt ons in verwarring en maakt ons onzeker of we wel iets voor onszelf uit zo'n Psalm kunnen halen. Per slot van rekening willen we toch allemaal in de gezindheid van de Heere handelen: 'Vader, vergeef hun' (Luk. 23:34).

Op zichzelf hebben wij natuurlijk ook het verlangen dat het kwaad wordt geoordeeld, aangezien God licht is en wij deelgenoten van deze natuur geworden zijn¹⁷ (2 Petr. 1:4).

Maar tegelijkertijd wensen wij ook de bekering van de zondaar tot de Heere. Een vergelijking van Psalm 139:21 met Openbaring 2:6 maakt duidelijk: wij haten niet de boze mens, maar het boze (kwaad). Ook onze God is een verterend vuur (Hebr. 12:29) en eens zal Hij rechtvaardige vergelding brengen (2 Thess. 1:6).

Het verschil tussen de tijd waarin wij nu leven en toen, zien we heel duidelijk in een gebeurtenis uit het leven van Elia en de vermelding daarvan in het Nieuwe Testament. Toen de slechte koning hem wilde arresteren en een hoofdman met vijftig soldaten op hem afstuurde, bad Elia om vuur van de hemel. En die vijftig werden door het vuur verteerd (2 Kon. 1:10vv.).

De discipelen beriepen zich op dit voorval om ook vuur van de hemel te laten vallen om daarmee de vijanden te vernietigen. Maar de Heere berispt hen (Luk. 9:54-55)!

¹¹ Grant, als boven, blz. 9

¹² Darby, Synopsis

¹³ Grant, als boven, blz. 10

¹⁴ Darby, Synopsis

¹⁵ Volgens Grant, als boven, blz. 10, en Concise Bible Dictionary, blz. 640-641

¹⁶ Darby, Synopsis.

¹⁷ Dat het kwaad ook door de Heere geoordeeld zal worden, vinden we bijv. in het boven aangehaalde vers uit Psalm 69:27.

'Als Christus is gekomen om te redden, wat is het dan ongepast om te bidden om oordeel!'¹⁸

Nu is het werkelijk de welaangename tijd, waarin God het oordeel uitstelt om Zijn Huis te vullen met verlost zondaars! Tegelijk is het de bedeling waarin God een hemelse roeping schenkt, en niet een aardse. Maar diezelfde heiligen die nu bidden om barmhartigheid, zullen in de toekomst de Heere Jezus volgen als Zijn legermacht en oordeel uitoefenen (Openb. 19:14)! Eens zullen wij zelfs engelen oordelen (1 Kor. 6:3). De roep om wraak is dus heel kenmerkend voor gelovigen buiten de huidige genadetijd, omdat deze mensen verwachten dat God onmiddellijk ingrijpt (gebeurde dat niet, dan bracht dat hen in problemen, zie bijv. Asaf in Ps. 73).

Ook de gelovigen uit de Joden in de toekomst, het vaak aangehaalde overblijfsel, verwachten dit optreden van God ten gunste van hen, verbonden met de vernietiging van hun vijanden. Want juist door de vernietiging van hun vijanden wordt hun uitredding bewerkt.

De houding van vertrouwen in vele Psalmen (bijv. in Ps. 5:9) en veel andere dingen kunnen we zeker op onszelf toepassen, maar voor de rest is grote terughoudendheid geboden, omdat we anders op verkeerde gedachten kunnen komen.¹⁹

3. Ervaringen en hoop in de Psalmen

- “Wij zullen andere elementen vinden, nl.:
- Het onderscheid tussen de rechtvaardige en de rest van het volk,
 - De Geest van Christus Die spreekt (1 Petr. 1:11), en
 - De zonden van het volk, waaruit alleen God de getrouwen kan bevrijden.

Als grondslag van hun hoop gaat de gedachte aan barmhartigheid overal vooraf aan de gedachte aan gerechtigheid. Afgezien van bepaalde lofzangen aan het einde van het boek en aan het eind van enkele andere Psalmen, vormen de Psalmen nooit een uiting van vrijheid”.²⁰

De hoop op een heerlijke toekomst onder de heerschappij van de Messias vervult ook steeds weer de dichters met vreugde. Dat geeft de Psalmen een bijzonder, profetisch karakter. Ook wij mogen de verschijning van de Heere Jezus Christus liefhebben (2 Tim. 4:8) en ons verheugen op de heerlijke tijd van zegen in het duizendjarig rijk. En toch heeft de Heere ons bijzonder gezegend met hemelse, geestelijke zegeningen (Ef. 1:3 -7).

Hoezeer wij die ook in ons dagelijkse leven, bij ziekten en zorgen nodig hebben, toch geldt: de genezing van alle ziektes, zoals bijvoorbeeld in Psalm 103 wordt beschreven, komt niet overeen met Gods handelwijze jegens ons als Christenen (zie bijv. 2 Tim. 4:20). Dat zal in de toekomst een aardse zegen voor Israël zijn.

Wanneer wij die verschillen een beetje verkend hebben, zal het makkelijker voor ons zijn om ook uit moeilijke Psalmen iets nuttigs voor ons te halen.

4. Het profetische karakter van de Psalmen

De Psalmen zijn weliswaar niet een profetisch boek, zoals bijvoorbeeld het Boek Jesaja. Maar het bij elkaar voegen van de afzonderlijke Psalmen tot één geheel, de inhoud die vaak op de toekomst doelt, ook de indeling in de vijf boeken en vele andere kenmerken²¹ laten zien, dat de Psalmen veel verder reiken dan

de persoonlijke omstandigheden van de dichter (of de lezer). 'Buiten de omvang van de persoonlijke ervaring wordt in de Psalmen het profetische net geweven. Dit bijzondere, profetische karakter is min of meer doorlopend te vinden'.²²

'De bijzondere belangstelling concentreert zich op twee perioden van bepaald belang, namelijk de eerste en de tweede komst van de Messias voor hen (de Joden). De eerste komst om voor hen en voor ons het juiste en enige fundament voor alle zegening te leggen, de tweede om hun de nationale zegen te brengen; dit laatste gebeurt pas na een tuchtigende beproeving van korte duur maar van onvoorspelbare zwaarte. Dat zijn de profetische gebeurtenissen die de Psalmen al hun bezieling van diepe emoties geven, al hun diversiteit van expressie'.²³

Heel markant wordt het op de toekomst wijzende karakter van de Psalmen duidelijk in de bedevaartlieders (Ps. 120-134), de liederen Hamaâlôth: zowel het innerlijke als het uiterlijke herstel van het Joodse volk wordt in deze volgorde 'trapsgewijs' uitgebeeld.

5. Christus in de Psalmen

Christus is het grote onderwerp van de hele Bijbel, maar er is nauwelijks een Boek te vinden dat zo aangrijpend spreekt over de Heere Jezus als de Psalmen. Rabbijnen hebben de Psalmen 22 en 72 reeds erkend als Messiaanse Psalmen.²⁴ In het Nieuwe Testament worden zestien Psalmen aangehaald omdat ze betrekking hebben op Christus.²⁵

'Niets kan in de plaats daarvan meer vruchtbaar zijn dan wanneer je in je hart geraakt wordt bij het aanschouwen van het lijden van de geprezen Verlosser. Ik denk dat er drie verschillende soorten lijden zijn:

- Hij leed van de kant van de mens ter wille van gerechtigheid en liefde;
- Hij leed van Gods kant voor de zonde;
- Aan het eind van Zijn leven droeg Hij in Zijn ziel alle nood en benauwdheid waaronder de Joden door Gods regering zouden komen.²⁶

Aan het eind van Zijn leven kwamen deze drie soorten bij elkaar en vormden ze samen het lijden van Zijn laatste uren'.²⁷

6. De Psalmen – nuttig voor ons!

Hoewel wij als Christenen dus een heel andere positie tegenover God hebben en we daardoor natuurlijk ook een heel andere houding tot de mensen om ons heen mogen aannemen (net zoals Christus Zelf, toen Hij op aarde was), vinden wij toch veel nut en zegen bij het bestuderen van de Psalmen. 'De hele Schrift ... is nuttig', zegt Paulus in 2 Timotheüs 3:16.

'De schrijvers van de Psalmen zijn heiligen; in alles wat daarmee fundamenteel te maken heeft, staan wij op gemeenschappelijk grond, ongeacht in welk tijdsbestek'.²⁸ Wanneer wij de verschillen en de beperkingen in acht nemen, zal deze zegen nog groter zijn. De beschouwing van het lijden van onze Heere vervult met aanbidding.

Zo spreekt ook Zijn diepe medegevoel met ons lijden in de Psalmen altijd weer troostend tot ons (vgl. Jes. 63:9: 'In al

²¹ Bijvoorbeeld het variërende aantal keren dat de Naam van God voorkomt: In het eerste boek HEERE ca. 270 keer, God maar 50 keer, in het tweede boek echter 200 keer God en maar 30 keer HEERE.

²² Grant, als boven, blz. 3.4

²³ Grant, als boven, blz. 10

²⁴ In een overzicht van Edersheim worden ook de Psalmen 2, 21, 45, en 110 geheel Messiaans en enkele andere Psalmen gedeeltelijk Messiaans genoemd (18, 40, 41, 68, 89, 92). Citaat uit Grant, Christ In The Book Of The Psalms, blz. 51.

²⁵ 2, 8, 16, 18, 22, 40, 41, 45, 68, 69, 91, 97, 102, 109, 110, 118.

²⁶ Voor dit derde aspect is de brochure 'Het lijden van Christus' van J.N. Darby van harte aanbevolen!

²⁷ Darby, Synopsis.

²⁸ Grant, als boven, blz. 9

Volg Mij!

¹⁸ Grant, als boven, blz. 29

¹⁹ Zo rechtvaardigde bijv. de Katholieke Kerk de Inquisitie met de Psalmen (naar W. Kelly, The Psalms, in: The Bible Treasury, Vol 18, blz. 200).

²⁰ Darby, Synopsis.

hun benauwdheid was Hij benauwd'). 'Dit is een onuitputtelijke bron voor ons, die in het bijzonder onze aardse weg van beproeving en lijden moeten gaan – wanneer we Zijn medegevoel op deze intieme manier leren kennen'.²⁹

Het diepe Godsvertrouwen van de dichters bemoedigt ons om ook een weg van vertrouwen te gaan.

Ten slotte zou het ons moeten interesseren wat er in de toekomst met Christus (en met Zijn aardse volk) zal gebeuren. Bij profetie staat Christus namelijk centraal: 'Het getuigenis van Jezus is de geest van de profetie' (Openb. 19:10).

7. Christelijke Psalmen?

Een van de grootste reformatoren, Calvijn, beschouwde de Psalmen als een Christelijk zangboek en wilde dat er alleen nog maar Psalmen gezongen werden. Wanneer wij de genoemde aspecten in acht nemen, wordt al snel duidelijk dat dit ons geloof aan de ene kant zou uithollen, aan de andere kant ook zou inperken: er is veel dat we niet kunnen zingen, en andere dingen die voor ons heel waardevol zijn, komen in de Psalmen helemaal niet voor!³⁰

De Psalmen die in het Nieuwe Testament genoemd worden (Ef. 5:19; Kol. 3:16) zijn niet zozeer de Psalmen uit het Oude Testament maar nieuwe lofliederen en gedichten die aansluiten bij de Christelijke zegeningen.

Die bestonden al in de tijd van het vroege Christendom en werden in de samenkomsten gebruikt. De meeste daarvan zijn verloren gegaan door vervolgingen, in het bijzonder onder Diocletianus.

Maar waarom staan er dan geen 'Christelijke Psalmen' in het Nieuwe Testament die

in een inspirerende vorm en geldig voor alle tijden een deel vormen van het Nieuwe Testament? Dat zou toch prachtig zijn?

Misschien geven de volgende overwegingen een antwoord op deze vragen: de Christen moet en mag door de Heilige Geest geleid worden en van Hem vervuld zijn (Ef. 5:18) en in de kracht van deze Geest de Vader en de Zoon aanbidden, alleen of met anderen.

Deze Geest, Die immers de Heere Jezus wil verheerlijken, werkt altijd weer nieuw en fris. Zo kan Hij op een bepaald moment vele gelovigen in het bijzonder onder de indruk brengen van de Heere.

Aan dit feit hebben wij bijvoorbeeld veel liederen in onze liedbundels te danken. Maar de Vader geeft de Geest niet met mate, er blijft een onuitputtelijke volheid van onderwerpen over om de Heere te bezingen!

We zouden kunnen zeggen: hadden wij zulke nieuwtestamentische, vastgelegde Psalmen, dan hoefden we helemaal niet meer zo geestelijk in actie te komen. Dan waren we er innerlijk misschien niet meer zo mee bezig. Maar nu mogen wij ook zonder dichterlijke begaafdheid de Heere op duizend manieren prijzen, nu hier al en binnenkort in volkomenheid met het nieuwe lied in de eeuwigheid (Openb. 5:9)!

Martin Schäfer

Aanbevolen lectuur voor verdere studie:

André, Georges: Lijden en heerlijkheden van Christus in de Psalmen
Rossier, Henri: Gemeenschap en gemeenschapspsalmen
Darby, J.N.: Synopsis, deel 3

David danst voor God

Vraag: 'Het gebeurde, toen de ark van de Heere in de stad van David kwam, dat Michal, de dochter van Saul, door het venster naar beneden keek. Toen zij koning David zag springen en huppelen voor het aangezicht van de Heere verachtte zij hem in haar hart' (2 Sam. 6:16). Ik kan de gedachte van Michal over de koning wel begrijpen. Maar er is toch wel verschil tussen dansen voor je plezier en dansen om God te loven?

Antwoord: Michal vindt het optreden van David ronduit belachelijk. Volgens haar is hij zijn hele waardigheid als koning vergeten. Ze begrijpt niet dat David als aanbidder zichzelf vergeet en gewoon God wil loven. Het gaat hier niet om dansen voor aards plezier. David danst voor de Heere, en hij deed het alleen voor Hem, door zichzelf te vergeten en daardoor God te verheerlijken. De koninklijke waardigheid had hij afgelegd; hij was een aanbidder, vervuld van de vreugde van de aanwezigheid van de Heere. In aanwezigheid van de Heere was David niets. 'Ik zal mij nog geringer gedragen dan dit en nederig zijn in eigen oog'.

Overigens waren zulke reidansen in het Oude Testament niet ongebruikelijk. Michal had bijvoorbeeld uit de geschiedenis de reidans van Mirjam kunnen kennen, en ook op andere plaatsen in het Oude Testament vinden we de 'dans' als uitdrukking van lof aan God (vgl. Ex. 15:20; Ps. 87:7).

In Johannes 4:21-24 beschrijft de Heere Jezus dat voor ons Christenen een totaal nieuwe, diepere manier van het dienen van God bestaat: de aanbidding van de Vader in Geest en in waarheid. Die wordt niet langer gekenmerkt door uiterlijke vormen (priesterkleding, tempel, enz.), maar door het bezit van het eeuwige leven en de kracht van de Heilige Geest. Deze geestelijke - en dus niet uiterlijke of fysieke - eredienst heeft daarom ook geen dans meer nodig. Vandaag mogen Christenen God en de Heere Jezus uit hun hart lofzingen en prijzen; het materiële aspect is door dit 'betere' (zie de Brief aan de Hebreeënen) zijn bestaansrecht kwijtgeraakt.

Maar de houding die David liet zien, is natuurlijk ook vandaag de Heere welgevallig; deze wordt echter belachelijk gevonden door degenen die daar geen begrip van hebben, zoals Michal. Maar tijd en kracht te gebruiken voor de lof van God is God altijd welgevallig: 'wie dank offert, zal Mij eren' (Ps. 50:23).

Michael Vogelsang

David's volkstelling en de gevolgen daarvan

Vraag: Waarom laat God David de telling uitvoeren, hoewel Hij hem hoe dan ook straffen wil?

Antwoord: Deze situatie is inderdaad niet makkelijk te begrijpen. In 2 Samuël 24:1 staat dat de Heere David tegen hen opzette door te zeggen: 'Ga Israël en Juda tellen', terwijl er in 1 Kronieken 21:1 staat: 'Toen stond de satan op tegen Israël, en hij zette David ertoe aan om Israël te tellen'. Laten wij ons eerst afvragen waarom het tellen van het volk een zonde was. Er waren toch ook al tellingen geweest waarvoor God opdracht had gegeven?!

De eerste telling (Ex. 38:25-27) diende voor de inzameling van het zilver voor de voeten van de tabernakel. Die vond dus plaats in opdracht van de Heere. De tweede telling (Num. 1:2-3) moest de oproepbare strijders vaststellen voordat Israël in staat was te vechten. God wilde dat elke mannelijke Israëliet van 20 jaar of ouder zich verantwoordelijk zou voelen en bereid zou zijn tot de strijd. Ook verdere tellingen laten zien wat Gods bedoeling was.

Maar hier gaat het om heel iets anders. God had David rust gegeven van zijn vijanden; waarom wilde hij dan het volk laten tellen? 'Ga Israël tellen... zodat ik hun aantal weet' (vs. 2). David wilde weten hoe sterk hij en zijn volk waren.

De eerste Brief van Johannes noemt in hoofdstuk 2:16 drie 'invalspoorten', waardoor de zonde ons leven binnendringt: de begeerte van het vlees, de begeerte van de ogen en het hoogmoedig pronken met de dingen van het leven. In de verschrikkelijke zonde van overspel en moord bij Uria en zijn vrouw waren het de begeerte van het vlees en de begeerte van de ogen die David noodlottig werden. Hier is het het pronken met de dingen van het leven.

Wij mensen zijn niet in staat om Gods handelwijze tot in detail te begrijpen. Misschien is deze situatie te vergelijken met die van Job: God maakt gebruik van de satan om David op de proef te stellen (vgl. Job 1:12; 2:6).

Michael Vogelsang

²⁹ Kelly, als boven, blz. 200.

³⁰ Natuurlijk hebben veel Psalmen, in het bijzonder de meest bekende (Ps. 23), ook Christelijke dichters beïnvloed.

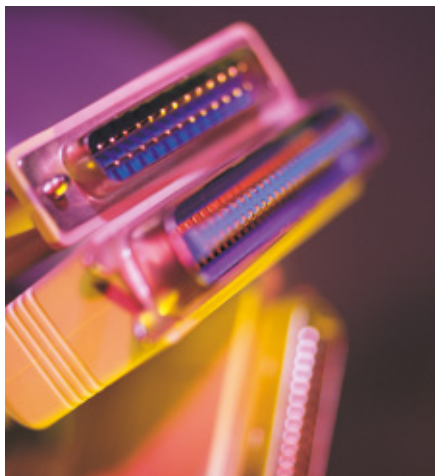

Voorbeelden en normen

Er is vast al veel over dit onderwerp geschreven en gesproken. Omdat deze begrippen in ons leven een grote rol spelen, wil ik graag aan de hand van de Bijbel enkele fundamentele overwegingen weer-geven.

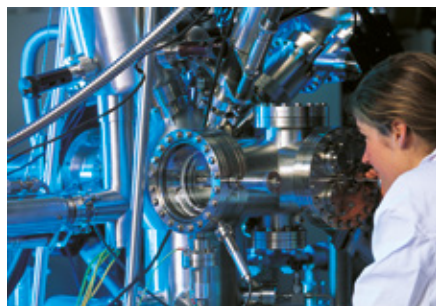
Subjectieve of objectieve normen?

In de techniek is het heel belangrijk om 'dezelfde taal' te spreken. Zo moeten er bijvoorbeeld in de informatica bij de overdracht van data nauwkeurige protocollen voor die overdracht gedefinieerd zijn, zogenaamde 'interfaces'. Daarna moeten de data

op de juiste plek en in het juiste formaat voor verdere verwerking worden aangeboden. Neem je deze dingen niet in acht, dan komt het tot totaal verkeerde resultaten.

In de fabricagetechniek moeten er goed vastgestelde afmetingen en tolerantie-marges worden aangehouden, anders kan een technisch apparaat niet goed functioneren.

Subjectieve normen zijn in de techniek niet geschikt.

Vroeger werden de afmetingen van verschillende lichaamsdelen als lengtematen gebruikt. Zulke maten kennen we als el, voet of span. Al naar de persoon bij wie de maten werden vastgelegd vertegenwoordigden ze verschillende lengtes. Hoe verder handel en productie zich verbreidden, des te noodzakelijker was een uniforme maatstaf.

Zo is in onze contreien het metrieke systeem ingevoerd met de meter als grondslag. Om

nu in alle landen die dit systeem gebruiken ook werkelijk dezelfde lengte als basis te hebben, heeft men een oertype, de 'oermeter', ontworpen waarnaar alle maten zich moeten richten.

Deze maatstaf wordt onder heel strenge omstandigheden in het Louvre in Parijs

bewaard. In het kader van verdere technische ontwikkelingen waren onvoorwaardelijk nauwkeurigere en fijnere normen nodig. Daarom wordt tegenwoordig de golflengte van een precies vastgesteld spectraal deel van het zichtbare licht als norm aangewezen voor de oermeter.

Wat de tijd betreft, richten de radiografische klokken zich op de 'tijdnorm', de atoomklok, die voor Duitsland in Braunschweig is geïnstalleerd. Op die manier probeert men te garanderen dat op verschillende plaatsen de tijd op de seconde af gelijk loopt.

Terwijl wij in de techniek deze gedachtegang heel plausibel vinden, vinden we vaak dat we in ons geloofsleven zonder probleem subjectieve normen kunnen hanteren. De Bijbel leert ons dat echter heel anders en geeft ons gezaghebbende waarderingsnormen voor ons leven.

Volg Mij!

De Heere Jezus: de 'oermeter' voor de Christen

Als 'oermeter', als absolute Norm van het Christelijke leven laat de Bijbel ons de Heere Jezus zien, en in ruimere zin ook Gods Woord zelf. Deze maatstaven zijn bindend voor ons, zoals blijkt uit de volgende voorbeelden:

Toen de Heere Jezus op het punt stond de weg naar Golgotha te gaan, riep Hij de twaalf apostelen nog een keer bij Zich om Zijn gedachtegoed op hun hart te binden. Nadat Hij hun voeten gewassen had, zei Hij: 'Ik heb u een voorbeeld gegeven, opdat ook u zult doen zoals Ik voor u heb gedaan' (Joh. 13:15).

Lezen wij de volgende hoofdstukken aandachtig, dan vinden wij nog meer van die maatstaven:

- Wij moeten elkaar liefhebben, zoals Hij ons heeft liefgehad (Joh. 13:34; 15:12);
- Wij moeten onderling één zijn, zoals Hij één was met Zijn hemelse Vader (Joh. 17:11-22).

Twee discipelen hebben deze gedachten in hun hart bewaard; later schrijven ze erover. Johannes vermaant ons in zijn eerste Brief:

- om zó te wandelen, als de Heere Jezus gedaan heeft (1:7; 2:6);
- dat ieder die de Heere verwacht, zich reinigt zoals Hij rein is (3:3).

Petrus vermaant ons in zijn eerste Brief om in de voetstappen van de Heere Jezus te treden en Zijn voorbeeld te volgen. Daar zegt Petrus dat de Heere Jezus geen zonde gedaan heeft en dat er geen bedrog, dus geen onwaarheid in Zijn mond gevonden werd, dat Hij niet

terugschuld als Hij werd uitgescholden. Daar verbindt hij de vermaning mee dat wij 'voor de zonden dood, voor de gerechtigheid zouden leven' (2:21 vv.).

Ligt de lat te hoog?

Bij zo'n maatstaf blijven wij geschrokken staan. Zo'n graadmeter kunnen wij toch niet langs ons leven leggen? Toch zegt Johannes dat wel: 'Als wij zeggen dat wij geen zonde hebben, misleiden wij onszelf' (1 Joh. 1:8). Daarom toont de Bijbel ons op nog veel meer plaatsen steeds weer deze maatstaf als grondslag voor andere voorbeelden of illustraties. In Filippi 2 lezen we: 'Laat daarom die gezindheid in u zijn die ook in Christus Jezus was'. De Galaten had de apostel Paulus Jezus Christus voor ogen geschilderd met als doel dat Christus in hen gestalte zou krijgen (Gal. 4:19). Helaas lieten ze zich door andere leraars van deze enig geldige maatstaf afbrengen.

Maar hoe moeten we dit correct op ons leven toepassen? Voor mijzelf heb ik het volgende geconcludeerd: al kan ik het voorbeeld niet in zijn volledige diepte navolgen, tóch kan ik de levenswijze najagen die de Heere Jezus mij heeft voorgeleefd. De discipelen van de Heere Jezus in Antiochië werden door de anderen voor het eerst Christenen genoemd, omdat er in hen iets terug te vinden was van deze Jezus Christus over Wie ze spraken.

Van navolger tot voorbeeld

Wanneer wij op de Heere Jezus lijken, kunnen de mensen iets van Hem in ons ontdekken. Hoe beter wij op Hem lijken, des de duidelijker zal het beeld van onze Heere in ons te herkennen zijn. In die zin droeg de Heere Jezus het beeld van Zijn Vader één op één. Hij was de afdruk van Zijn wezen, zoals de Hebreeënbrieff het in hoofdstuk 1 zegt.

Daarom kon de Heere Jezus tegen Filippus zeggen: 'Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien' (Joh. 14:9). Doordat wij de Heere Jezus Christus als ons voorbeeld kiezen, zijn wij navolgers van God, als geliefde kinderen (Ef. 5:1-2).

Navolgers van de Heere Jezus worden zo een voorbeeld voor anderen. Ze hebben zich gericht naar hun maatstaf: Christus. Zo kon de apostel Paulus de Korinthiërs schrijven: 'Ik roep u er dus toe op: word mijn navolgers' (1 Kor. 4:16). Wie gaf hem het recht daartoe? Dat lezen wij in hoofdstuk 11:1: 'Wees navolgers van mij, zoals ik navolger van Christus ben'. Geldt dit feit nu alleen voor de apostel Paulus of voor alle apostelen? Nee, bij wijze van voorbeeld werden ook de Filippenzen door de apostel vermaand: 'Wees met elkaar mijn navolgers, broeders, en houd het oog gericht op hen die zó wandelen, zoals u ons tot een voorbeeld hebt' (3:17).

Van de Thessalonicenzen wordt verteld dat ze al navolgers van de apostel geworden waren, doordat ze het Woord van God aangenomen hadden en zich van de afgodendienst tot God bekeerd hadden om Hem trouw te dienen (1 Thess. 1:6-8). Ook door vervolgingen en nood lieten ze zich daar niet van afbrengen. Op die manier waren ze een voorbeeld geworden voor alle gelovigen in Macedonië en Achaje.

Dat geldt niet alleen voor gerijpte gelovigen aan wie God een bijzondere opdracht gegeven heeft. Zeker, die dragen een bijzondere verantwoordelijkheid. Zij moeten een voorbeeld voor de kudde zijn (1 Petr. 5:3), maar ook jonge mensen worden ertoe opgeroepen hun leven zó in te richten, dat ze een voorbeeld voor anderen zijn: 'Laat niemand u minachten vanwege uw jeugdige leeftijd, maar wees een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in geest, in geloof en in reinheid' (1 Tim. 4:12). Laten

we eens eerlijk naar onszelf kijken! Hoe vaak gebruiken we de fouten van anderen om onze eigen mislukking goed te praten, in plaats van het positieve voorbeeld van anderen aan te nemen als aansporing om zelf de Heere Jezus na te volgen.

Regelmatig jezelf laten 'tijken'!

Twee ondernemers komen met elkaar overeen om wielstellen voor voertuigen te maken. De ene neemt de fabricage van de assen op zich, de ander de wielen. Ze maken

nauwkeurige afspraken over maten en tolerantie marges. Voor alle zekerheid maken ze

ook een proefmodel waarmee getest kan worden of de wielen en de assen ook echt op elkaar passen. Volgens deze voorschriften maakt de één een testmantel, de ander een testcilinder. Op deze testnormen worden alle delen getest. De eerste duizend wielstellen worden geproduceerd, en alles klopt precies. Maar bij de verdere productie komen er geleidelijk aan steeds meer problemen bij de montage van de wielstellen. Hoe komt dat? Allebei hebben ze toch de normen gebruikt bij de controle van hun producten?

Bij het nameten werd geconstateerd dat de

testmantel door het voortdurende gebruik iets te ruim geworden was. Bij de testcilinder was het tegengestelde gebeurd. De maat daarvan was door slijtage gekrompen. Er moest dus een correctie komen in vergelijking met de 'oermeter', zodat alles weer probleemloos verder kon.

In ons geloofsleven is dat net zo. Wij worden met zoveel dingen geconfronteerd die niet kloppen met Gods Woord. Onze maatstaven veranderen maar al te snel. Daarom is het steeds weer nodig om een controle uit te voeren. Om dat te doen moeten we de Bijbel nemen en onze daden vergelijken met deze norm. Denk daarbij aan waar-schuwend voorbeelden als Demas, of nog veel duidelijker aan Salomo, die deze steeds terugkerende vergelijking niet in acht genomen hebben. Gods Woord geeft ons de zekerheid dat deze testnorm geen slijtage vertoont. Van de Heere Jezus staat dat Hij gisteren en heden en tot in eeuwigheid Dezelfde is (Hebr. 13:8). Precies zo is het met het Woord van God. Het houdt tot in eeuwigheid stand in de hemel (Ps. 119:89). Deze beiden bieden ons dus altijd een vaste en objectieve maatstaf voor ons geloofsleven.

Gods bevelen zijn het enig geldige 'testvoorschrift'

Een voorbeeld uit het leven van David kan dat voor ons illustreren. Hij had het voornemen om de ark van het verbond, die na de teruggave ervan door de Filistijnen al ongeveer twintig jaar in Kirjath-Jearim was, naar Jeruzalem te halen. Voor dit doel overlegde hij met de bevelhebbers en de vorsten. Er werd een plan opgesteld, hoe het vervoer van de ark van het verbond naar Jeruzalem op een waardige manier kon worden uitgevoerd. Er werd een nieuwe wagen gebouwd

die door runderen getrokken zou worden, om daarmee de ark naar Jeruzalem te brengen. Leviëten menden het span runderen. David en heel Israël vormden de stoet. Plotseling was er een incident. De runderen struikelden. Uzza, een Leviet, greep de ark vast met de bedoeling om een val ervan te voorkomen. Maar God strafte hem met de dood. Hij stierf ter plekke. Waarom moest hij sterven? Alles gebeurde toch met de beste bedoeling? 1 Kronieken 15 geeft ons het antwoord. Bij al hun plannenmakerij hadden ze niet gelet op de voorschriften in het Woord van God. 'Want omdat u dit de eerste keer niet gedaan hebt, heeft de HEERE, onze God, ons een zware slag toegebracht, omdat wij Hem niet hebben geraadpleegd overeenkomstig de bepaling'. Zoals alle toebehoren van de tent der samenkomst, hoorde ook de ark niet op een wagen vervoerd te worden, maar te worden gedragen door de Leviëten; zo had God het op de berg Sinaï bevolen.

Nu heeft Mozes door zijn optreden dit beeld bedorven, omdat hij al eerder de rots Horeb in opdracht van God geslagen had om water voort te brengen (Ex. 17). Gods antwoord daarop is streng en onomkeerbaar. Het gaat immers niet om onze 'goede bedoelingen', maar dat wij acht slaan op Gods maatstaf, Zijn Woord.

Verkeerde waarderingsgrondslagen - de weg naar ongeluk

Helaas vinden we vandaag midden in de Christenheid veel handelwijzen en voorschriften die niet afkomstig zijn uit de voorschriften van Gods Woord, maar uit zuiver menselijke gedachten en meningen. Soms zijn ze zelfs afkomstig van heidense gebruiken.

Dat moet voor ons reden zijn voor ernstig gebed tot God en voor intensief onderzoek van Zijn gedachten, om die dan vastberaden en met blijdschap in praktijk te brengen.

Wat kunnen wij voor onszelf daaruit leren voor vandaag? Wanneer het gaat om het dienen van God, komt het niet aan op bedoelingen of wensen, al zijn die nog zo goed. Wij moeten vragen wat God precies wil. God heeft heel bepaalde bedoelingen met Zijn voorschriften.

Het duidelijkst wordt dat wel uit Zijn voorschrift aan Mozes. Toen het volk Israël in Kades om water riep, moest Mozes tot de rots spreken; dus niet erop slaan zoals hij vroeger eens had moeten doen (zie Ex. 17). Maar in zijn boosheid over het ongehoorzame en mopperende volk sloeg Mozes toch met zijn staf op de rots (Num. 20). Als gevolg van deze ongehoorzaamheid mochten Mozes en Aäron het beloofde land niet ingaan. Uit 1 Korinthe 10 weten we dat de rots een beeld van Christus was. Slechts één keer werd de Heere Jezus wegens onze zonden geslagen. Met één offer heeft Hij voor altijd hen die geheiligd worden, volkomen gemaakt.

Een waarschuwend voorbeeld vinden wij ook bij koning Achaz van Juda (2 Kon. 16). Hij vertrouwde niet op zijn God, maar zocht hulp bij de Assyrische koning Tiglath-Pileser. Die moest hem te hulp komen bij de aanvallen van de koningen van Israël en Syrië. Maar dan wordt het nog erger. Tijdens zijn veldtocht komt hij in Damascus en ziet daar een altaar dat hem klaarblijkelijk aanspreekt. Hij laat er een afbeelding van maken en stuurt die naar de priester Uria om naar dit voorbeeld een altaar te maken voor het huis van God. Het vroegere altaar werd van zijn plaats gehaald en vervangen door een heidense kopie. De opdrachtgever daarvoor was een koning over het volk van God.

Welke voorbeelden bepalen mijn leven?

Hoeveel gewoonten en voorbeelden van ongelovige mensen bepalen ook ons gedrag als navolgers van de Heere Jezus! Hoe vaak veranderen wij ons gedrag, eenvoudig omdat onze collega's, burens en medeleerlingen ons niet begrijpen of ons bespotten. Niet zelden beïnvloedt hun oordeel ons sterker

dan de wensen en bepalingen van onze Heere Jezus, die ons toch vaak heel duidelijk in Zijn Woord getoond worden. Misschien worden ons daarom in de Bijbel ook wel negatieve voorbeelden gegeven, om ons bij verkeerde wegen vandaan te houden. In samenhang hiermee kunnen we denken aan de eigenwijze weg van het volk Israël (1 Kor. 10:6; Hebr. 4:11) of aan de inwoners van Sodom (2 Petr. 2:6).

Deze gedachten kunnen ons treurig stemmen, maar heel beslist ook moed inspreken. Wij hebben zo veel positieve voorbeelden in de Bijbel. Hoe lang is de lijst van geloofsmannen en -vrouwen in het elfde hoofdstuk van de Hebreeënbrief, een grote menigte van getuigen. In aansluiting daarop worden wij aangemoedigd te zien op de Heere Jezus, dit wonderbare en volkomen Voorbeeld, en met alle geloofsenergie de weg te gaan Hem tegemoet. Laten wij gehoor geven aan de oproep: 'Let op de uitkomst van hun levenswandel, en volg hun geloof na' (Hebr. 13:7). Dan kunnen we zeker zijn van de goedkeuring van onze Heere.

Rainer Möckel

Welnu dan, laten ook wij, nu wij door zo'n menigte van getuigen omringd worden, afleggen alle last en de zonde, die ons zo gemakkelijk verstrikt. En laten wij met volharding de wedloop lopen die voor ons ligt, terwijl wij het oog gericht houden op Jezus, de overste Leidsman en Voleinder van het geloof. Hij heeft om de vreugde die voor Hem lag, het kruis verdragen en de schande veracht en zit nu aan de rechterhand van de troon van God.

Hebreeën 12:1-2

Volg Mij!

'Kom hierheen, gebruik de maaltijd!'

Dit korte zinnetje komt niet uit de mond van een bezorgde moeder, maar het zijn woorden van de Heere Jezus Zelf. Hij doelde op enkele van Zijn discipelen die na een lange, inspannende nacht vroeg in de ochtend vermoeid hun Meester ontmoetten aan de oever van het meer van Gennesareth. De Heere Jezus kende Zijn discipelen en Hij wist wat ze nodig hadden. Toen ze aan land kwamen, stond alles klaar en konden de discipelen zich verkwikken met een voedzaam ontbijt. Maar daarvoor moesten ze gevolg geven aan het verzoek van hun Heere om te komen eten. Deze geschiedenis kun je lezen in Johannes 21; het opschrift voor dit artikel vind je in vers 12.

Natuurlijk voedsel - geestelijk voedsel

In deze woorden van de Heere Jezus ligt een heel praktische les voor ons dagelijkse leven. Het ontbijt is normaal gesproken de

eerste maaltijd van de dag. Voordat wij aan onze dagelijkse verplichtingen beginnen, gebruiken wij een meer of minder voedzaam ontbijt. Geen enkele weldenkende moeder in ons land zal op het idee komen om haar kinderen 's morgens zonder ontbijt de deur uit te laten gaan. Vanzelfsprekend zorgen wij ervoor dat ons lichaam de nodige voeding krijgt om de eisen van de dag het hoofd te kunnen bieden.

Op meerdere plaatsen trekt de Bijbel een parallel tussen de natuurlijke en de geestelijke voeding. Zo wordt het Woord van God vergeleken met melk, vast voedsel, honing, brood, water enz. Het Woord van God is de geestelijke voeding die wij nodig hebben om geestelijke vooruit-

gang te maken. Anders gezegd: wanneer wij ophouden met Bijbellezen, komen wij niet verder in ons geloofsleven. Wie let op een baby, kan zien hoe begerig die is naar voeding. Heeft hij honger, dan begint hij te huilen en meestal houdt hij niet op voor de honger gestild is. Juist dit beeld gebruikt God om ons te laten zien hoe wij moeten verlangen naar Zijn Woord. Net als wij lichamelijke afwijkingen krijgen wanneer wij niet - of niet juist - eten, zullen wij ook geestelijk onderontwikkeld zijn wanneer we niet regelmatig in de Bijbel lezen.

Het begin van de dag

'Kom hierheen, gebruik de maaltijd'. Wanneer wij deze oproep van de Heere aan Zijn discipelen op onszelf toepassen, laat die ons eraan denken dat de vroege ochtend het meest geschikt is om regelmatig een gedeelte uit Gods Woord te lezen.

De Heere roept ons regelrecht op om bij Hem te komen en al het andere een ogenblik opzij te leggen. Vaak zijn we 's morgens vroeg al bezig met andere dingen, met wat de dag zal brengen. Kinderen en jonge mensen denken wellicht aan de school, de student aan een belangrijk tentamen, de huisvrouw en moeder aan de vele dingen die er in huis gebeuren moeten. Mensen in het arbeidsproces denken aan de plichten en uitdagingen van die dag, aan een belangrijke zakelijke afspraak. Maar heeft onze Heere er geen recht op dat wij Hém de eerste minuten van de dag geven zodat Hij ons kan voeden?

Smoesjes zijn er genoeg. Niet iedereen is een vroege vogel en stelt dus de wekker in **Volg Mij!**

op de laatste minuut. Ook is niet iedereen 's morgens al vroeg fit en ontvankelijk.

Geen dwang

We moeten elkaar niet verkeerd begrijpen: het is geen vraag of ieders persoonlijke situatie niet heel verschillend kan zijn. Er is nergens een wet dat wij 's morgens vroeg in de Bijbel móeten lezen. Toch geloof ik dat er goede redenen zijn om juist 's morgens vroeg tijd te nemen voor Bijbellezen. Er staat niet zomaar een hele reeks aanwijzingen in de Bijbel die in deze richting wijzen, zonder dat wij onszelf daartoe moeten dwingen. De Israëlieten moesten bijvoorbeeld 's morgens vroeg het manna oprapen, waarvan ze overdag aten.

Over de Heere Jezus Zelf lezen wij dat Hij Zich elke morgen het oor liet wekken (Jes. 50:4), dus dat Hij opmerkelijk was op wat God Hem wilde zeggen.

En de Evangeliën spreken er meer dan eens over dat Hij juist 's morgens vroeg de omgang met Zijn Vader zocht.

Zou die aanwijzing voor ons niet genoeg moeten zijn?

Voor ieder iets

'Kom hierheen, gebruik de maaltijd'. Net zoals de Meester toen een goed ontbijt voor Zijn discipelen klaar had, zo maakt Hij ook voor ons elke ochtend iets klaar. Graag wil Hij ons elke morgen iets voor die dag geven, een woord dat ons bijblijft, een gedachte die ons moed geeft, een aanwijzing die ons helpt, een troost om ons op te monteren, misschien een vermaning die ons corrigeert,

'Ga zonder gebed en zonder Gods Woord nooit de deur uit'

of een vers waarmee we gewoon alleen blij zijn. Veel beter dan de beste vriend kent Hij onze persoonlijke situatie. Hij is in staat om ons precies te geven wat wij voor die dag nodig hebben.

Om over na te denken

En hebben we er wel eens aan gedacht dat wij, als wij Zijn vermaning niet nakomen, niet alleen onszelf schaden, maar ook onze Heere teleurstellen? Laten we ons eens indenken dat de discipelen destijds het ontbijt dat de Heere voor hen haar klaargemaakt, gewoon hadden genegeerd en in plaats daarvan hun eigen vissen gebraden en gegeten hadden (hoe graag de Heere hun vissen ook aanneemt)... De Heere was vast heel bedroefd geworden. Maar het afslaan

van Zijn uitnodiging is toch ondenkbaar, nietwaar?

Nog een andere vraag waarover we kunnen nadenken: hoeveel tijd nemen wij 's morgens vroeg voor ons natuurlijke ontbijt, en hoeveel tijd gebruiken we voor ons geestelijke ontbijt?

En laten we nu eens alle smoesjes weglaten.

Is het echt een probleem om je wakker een paar minuten vroeger te zetten of om wat minder tijd te besteden aan het lezen van een nieuwssite? Hoort het lezen van de laatste beurskoersen hier ook bij? Uiteindelijk is het de vraag welke prioriteiten we stellen. Voor dingen die echt belangrijk voor ons zijn, vinden we altijd wel tijd. Als het écht onze behoefte is om 's morgens vroeg een woord van onze Heere te horen, dan zullen we daar ook de tijd voor vinden.

Gelukkige kinderen van God

Kinderen van God die 's morgens in de Bijbel gelezen hebben, gaan de dag anders in dan wie het niet gedaan hebben. Kunnen kinderen van God die 's morgens in de Bijbel gelezen hebben, ook niet heel anders reageren wanneer die dag niet alles van een leien dakje gaat? Hebben wij ook niet ervaren dat een Bijbeltekst je de hele dag bij blijft? De Heere zal ons altijd rijk belonen wanneer wij Zijn Woord openstaan om erin te lezen.

Bij mijn tante thuis, waar ik als kind vaak op bezoek was, hing de volgende spreuk aan de muur: 'Ga zonder gebed en zonder Gods Woord nooit de deur uit'. Daarin ligt een stuk levenservaring dat wij ons eigen kunnen maken. Gegarandeerd: dat zal je niet schaden.

Ernst-August Bremicker

'Zendingsbruiden' in de 19e eeuw

– een donkere vlek in de kerkgeschiedenis, of toch niet helemaal?

De in 1815 opgerichte Basler Mission had zich tot taak gesteld om de zendingsopdracht van de Heere Jezus uit te voeren door zendingelingen uit te zenden naar het zendingsveld, bijvoorbeeld naar Afrika. Daarbij golden strenge regels. Zo werden er alleen ongetrouwde mannen opgenomen in de Basler Mission, en tijdens hun opleiding was nauw contact met het vrouwelijke geslacht verboden. Want het zendingsgenootschap zond alleen ongetrouwde mannen het zendingsveld in¹. Een huwelijk zou immers te veel tijd kosten, tijd die dan verloren ging voor zendingswerk. Het oorspronkelijke idee van een ongehuwde² zending konden ze echter op den duur niet vasthouden. Zo werd er in 1837 een 'Huwelijksreglement' voor de zendingelingen geaccepteerd. Kern van dit reglement was het feit dat elke huwelijkssluiting van een zending van de Basler Mission door de leiding van het zendingsgenootschap goedgekeurd moest worden. Bij handelen tegen dit voorschrift volgde uitsluiting uit het zendingsgenootschap. Had een man de wens om te trouwen, dan kon hij op zijn vroegst na twee jaar pionierswerk op het zendingsveld een 'Verzoek tot huwelijkstoestemming' richten aan de leiding van de zending. De leiding van de zending stelde dan ook een verplichte 'bruidsschouw' vast. In de piëtistenkringen in de regio Württemberg (daar kwamen de meeste zendingelingen van de Basler Mission ook vandaan) keken predikers, dominees of leraren vaak uit naar meisjes in de huwbare leeftijd die een geschikte vrouw voor een overzeese zending konden worden.

'Selectiecriteria' waren dan vooral: afkomst uit een gelovig gezin, de eigen godsvrucht, gezondheid, opleiding en leeftijd. Was de zoektocht succesvol, dan werd dat meisje voorgedragen aan de zendingsleiding. Werd het voorstel ook daar goed ontvangen, dan kreeg het meisje in kwestie op een goede dag een brief uit Bazel met de vraag of zij bereid was om een huwelijk aan te gaan met een bepaalde zending... die ze in de meeste gevallen niet kende.

Deze beslissing - vertrek naar het zendingsveld en trouwen met een zending - betekende dan meestal een afscheid van thuis. En wel voor altijd. Daar komt nog bij dat de sterfte door het voor Europeanen letterlijk moordende klimaat in Afrika heel hoog was.

De bruidstijd diende dan tot voorbereiding van het vertrek en voor briefwisseling met haar toekomstige echtgenoot van wie de bruid in het gunstigste geval een fotootje had. De reis zelf met postkoets en zeilschip duurde meerdere maanden. Bij haar aankomst stond de vrouw dan voor de eerste keer oog in oog met haar man. Uiterlijk twee weken later vond de bruiloft plaats.

Alleen maar een ouderwets gebruik?

Een man trouwen die je niet kent en die anderen voor je uitgezocht hebben, een onzekere toekomst tegemoet gaan en misschien ook jong sterven - wie doet er nu zoiets? Dat denk je misschien: fout. De meeste meisjes namen zo'n 'aanzoek' aan. Hoe is dat te verklaren? Het kwam zeker niet doordat dit in 'de goede,

¹ Ook al zijn we van mening dat de Bijbel roeping en uitzending door mensen of zendingsgenootschappen niet kent, maar alleen door de Heere, zijn we toch dankbaar dat uit deze methode veel toegewijde dienaars en dienarens voortgekomen zijn.

² Dat is het celibaat: het verplicht ongehuwd zijn, vooral op religieuze gronden

Volg Mij!

ouwe tijd' heel gewoon was.

Deze meisjes, opgegroeid in de tijd van het piëtisme:

- zagen daar een 'roeping van Godswege' in;
- verheugden zich over de mogelijkheid om zelf in de 'wijngaard van de Heere' te kunnen meewerken;
- zagen zichzelf als de hulp van hun man die ze bij zijn zendingswerk ondersteunden door de huishouding te doen, tegelijkertijd als vroedvrouw te werken, kinderen les te geven en andere dingen te doen.

De Tübingse cultuurwetenschapper Dagmar Konrad heeft dit verschijnsel onderzocht, en komt in haar boek 'Zendingsbruiden, het piëtisme in de 19e eeuw in de Basler Mission' tot de volgende conclusie: beide echtgenoten waren vast in het geloof geworteld, daarom waren echtscheidingen uiterst zeldzaam.

Wees maar niet bang! Het is echt niet onze bedoeling om onze ongetrouwde lezers het voorstel te doen om de weg naar het huwelijk te gaan volgens deze methode. Ook toen was dat niet de algemeen gangbare weg. Maar aan de andere kant willen wij deze jonge Christinnen ook niet arrogant uitlachen. We kunnen zeker iets van hen leren: wij leven in een tijd waarin vrijheid en zelfbeschikking boven alles gaan. Maar die eigenschappen vormen amper een basis voor een gezond huwelijk. Ook onder Christenen nemen huwelijksproblemen veeleer toe. De 'zendingsbruiden' uit de 19e eeuw roepen hun geloofszusters in onze tijd op om:

- een persoonlijk geloofsleven te hebben;
- de wens te hebben om voor de Heere te werken;
- Gods leiding en roeping te erkennen en praktisch op te volgen;
- een hulp te zijn voor de man met wie God haar in het huwelijk verbonden heeft – dat zijn ook vandaag bouwstenen van een gelukkige huwelijksrelatie.

Welke verschillen er ook zijn tussen tijden en culturen - deze gezindheid is ook vandaag van het grootste belang.

Michael Vogelsang

HET PIËTISME

Het Piëtisme (Latijn, pietas = vroomheid) is een in de 17e eeuw opgekomen beweging in het protestantisme. Na de reformatie heeft het Piëtisme een beslissende invloed op de ontwikkeling van de kerkgeschiedenis. Het doel van het Piëtisme was het kerkelijke en het geestelijke leven weer tot leven te wekken en te vernieuwen. In die zin is het Piëtisme een tegenbeweging: een beweging tegen de verstarring van de kerkelijke orthodoxie enerzijds en de verstandscultuur van de Verlichting anderzijds.

Naast de rechtvaardiging - de erfenis van de reformatie - wordt ook de wedergeboorte benadrukt. Het Piëtisme benadrukt de subjectieve kant van het geloof (wat je zelf ervaart en beleeft), maar het brengt ook een sterke zendingsgerichte en sociale ijver tot ontwikkeling. Het Piëtisme is zeker geen uniform verschijnsel. In de geschiedkundige periode tussen 1670 en 1780 kunnen we zes vormen van Piëtisme onderscheiden.

1. Het gereformeerde Piëtisme (Nederland/Nederrijn)
2. Het Lutherse Piëtisme (Spener)
3. Het Piëtisme uit Halle (Francke)
4. Het radicale Piëtisme
5. Het Hermhutter Piëtisme (Zinzendorf)
6. Het Schwabische Piëtisme (Bengel/Oetinger)

Leiders die het Piëtisme vertegenwoordigden, zijn Philipp Jakob Spener (1635-1705), August Hermann Francke (1663-1727) en de ook in Nederland bekende graaf Nikolaus Ludwig von Zinzendorf (1700-1760).

Professor Joachim Feller, een vriend van Francke, heeft het Piëtisme als volgt beschreven: 'De naam van de Piëtisten is nu wijd bekend. Wat is een Piëtist? Iemand die Gods Woord bestudeert, en volgens dat Woord ook een heilig leven leidt'. In het bijzonder in de Zuid-Duitse regio Württemberg is de invloed van het Piëtisme nog steeds merkbaar. In Nederland vind je een calvinistische tegenhanger in de bevindelijke kerken.

Bevrijding door de dood van Christus

Houd stand, zie het heil van de HEERE!
(Exodus 14:13)

Na het Pascha kwamen de Israëlieten in de grootste nood bij de Schelfzee. Nadat het bloed van het lam op hun deurposten was aangebracht, hadden zij Egypte verlaten, maar nu werden ze zo in het nauw gedreven dat ze alleen maar de dood voor zich zagen. Maar wat hun het water van de dood scheen te zijn, was precies wat God tot het pad van het leven zou maken. Het water rees als muren aan hun beide zijden op en de Israëlieten trokken er beschermd doorheen; des te meer nu duidelijk bleek dat God vóór hen was.

In de nacht van het Pascha had God de verderfengel niet toegestaan hen aan te raken. Maar het bloed van het lam liet niet zien dat God vóór hen was; het was slechts een bescherming opdat God niet tegen hen zou zijn.

Hoe kon een ziel in dat geval vrede met God hebben? Alleen maar iets hebben dat tussen God en mij in staat, zal mij nooit echt vertrouwen geven tegenover God. Dus wat volgde bewees de toestand waarin de Israëlieten waren vervallen – een toestand van een bezorgdheid die erger was dan ze ooit hadden ervaren. Zo is het ook vaak met de Christen. Nadat iemand tot Christus geleid is, komt hij vaak in diepere wateren

dan ooit tevoren. Het besef van zonde nadat wij hebben opgezien tot Christus, is veel sterker dan toen we aan het begin een toevlucht zochten.

Maar toen was daar een pad van het leven door de dood. God was vóór hen; maar Hij was ook tegen de Egyptenaren. En toen de Israëlieten door de Schelfzee waren getrokken en de zee zich boven hun vijanden sloot, was Israël gered. Het is opmerkelijk dat God hier de uitdrukking heil (verlossing) gebruikt – niet in de nacht van het pascha-lam, maar toen zij door de zee getrokken waren. Heil houdt veel meer in dan alleen maar bewaard blijven. Heil of verlossing betekent een volkomen bevrijding van onze tegenstanders en uit het huis van de slavernij, en een vrij gezet worden voor God, om Zijn zichtbaar volk te worden in de wereld.

We lezen in de Bijbel: 'Wij dan, gerechtvaardigd op grond van geloof, hebben vrede met God door onze Heere Jezus Christus' (Romeinen 5:1). Christus heeft vrede gemaakt door het bloed van Zijn kruis (Kol. 1:20). Maar de manier waarop Hij mij de vreugde daarvan laat genieten, is doordat Hij Zich heeft laten zien als opgewekt om onze rechtvaardiging (Rom. 4:25); en méér nog, door ons onszelf te laten zien als dood

voor de zonde, maar levend voor God door Christus Jezus, onze Heere (Rom. 6:11).

Veel mensen in deze wereld spannen zich in om dood te zijn voor de zonde. Er is nauwelijks iets dat gelovige mensen meer op de proef stelt. Voordat zij zich tot God bekeerd hebben, zijn ze niet verbaasd dat ze zondigen; maar nadat zij tot Hem zijn gebracht, zal het ervaren van de werkingen van de zonde hen beslist verontrusten.

Hij voorziet hier niet in door hen terug te laten zien naar het kruis, en door hen te wijzen op het bloed van Christus dat voor hen vergoten was. Het bloed van Christus wist de zonden uit, maar het lost niet het vraagstuk op van de zonde die in de gelovige werkt nadat hij tot God gebracht is. Wat dan wel? U bent met Christus voor de zonde gestorven; u moet dat weten en ernaar handelen!

‘Weet u niet ... dat wij tot Zijn dood gedoopt zijn?’ zegt de apostel in Romeinen 6. Natuurlijk geeft dit symbool van de doop niet de ware zegen. De doop met water is helemaal geen teken van de bloedstorting van Christus; daarom horen we daar ook niets over in Romeinen 3. De doop laat me zien dat Christus’ dood op mijn natuur is toegepast: een toestand die zo vaak het struikelblok is voor kinderen van God, en het middel om hen te kwellen.

Want de satan weet heel goed hoe hij dat moet gebruiken om aan de ene kant wanhoop te bewerken, en aan de andere kant verleiding tot losbandigheid. Het Christelijk geloof verwerpt ze allebei. Het verdrijft wanhoop en bevrijdt van losbandigheid. Net zoals Christus mij heeft laten zien dat het bloed mijn zonden uitwist, zo brengt Hij mij ook tot het inzicht dat ik dood ben voor de zonde. Als Hij mij dit niet had geschonken, zou ik nog net zo goed verloren zijn.

Romeinen 6:5 zegt: ‘Als wij met Hem één geworden zijn in de gelijkheid van Zijn dood, dan zullen wij het ook zijn in de gelijkheid van Zijn opstanding’.

De Israëlieten waren nog niet direct verlost uit Egypte, ook al was het bloed gesprenkeld. Er was nog een andere daad van God nodig, die volgde op de eerste. En zo was er ook een andere daad van genade nodig om de bevrijding aan te tonen die Christus werkelijk heeft zeker gesteld voor de gelovige.

Alleen de waarheid van dood én opstanding geeft de gelovige de volle zegen die Christus voor de gelovige heeft verworven; net zoals de situatie van de Schelfzee nodig was om het volk Israël te bevrijden uit het huis van de slavernij. Dit is ook precies wat het Nieuwe Testament leert.

Neem bijvoorbeeld de eerste Brief van Petrus. Daar lezen we dat wij ‘niet door vergankelijke dingen, zilver of goud, verlost zijn ... maar door kostbaar bloed, als van een vlekkeloos en onbesmet lam, het bloed van Christus’; maar dat is nog niet alles. De Geest van God laat zien dat wij door Christus geloven ‘in God, Die Hem heeft opgewekt uit de doden en Hem heerlijkheid gegeven heeft, opdat uw geloof en hoop op God zijn’ (1 Petr. 1:18-19,21).

Daar zien we onze Schelfzee. De dood en de opstanding van de Heere Jezus – die ons door de Schelfzee brengt in overeenstemming met het beeld uit het Oude Testament – waren nodig om de bevrijding te voltooien die God wilde bewerken door het storten van het bloed van het Lam.

Dit vinden we ook in de Brief aan de Romeinen. In hoofdstuk 3 vinden we het bloed van Jezus; in hoofdstuk 4 vinden we de dood en opstanding; de Schelfzee is een type van het laatste, terwijl het Pascha een type van het eerste is. In hoofdstuk 3 zien we hoe de Heere Jezus Zijn bloed stort; in hoofdstuk 4 wordt Hij opgewekt tot onze rechtvaardiging; en dan lezen we in hoofdstuk 5: ‘Wij dan, gerechtvaardigd op grond van geloof, hebben vrede met God door onze Heere Jezus Christus’ (vs. 1).

William Kelly

tijdschrift
voor jonge
Christenen

Reiniging voor melaatsen

En er kwam een melaatse naar Hem toe, die Hem smeekte en voor Hem op zijn knieën viel en tot Hem zei: Als U wilt, kunt U mij reinigen. En met ontferming bewogen ... zei Hij tot hem: Ik wil, word gereinigd!
(Markus 1:40-41)

Ik ben altijd een beetje verbaasd geweest over deze melaatse. Hij leek niet te twijfelen aan het vermogen van de Heer om hem te reinigen, maar hij had wel zo zijn twijfels over Zijn bereidheid. Ik vraag me af waarom. Had de Heere niet veel andere mensen met veel verschillende ziekten genezen en veel demonen uitgeworpen? Had Hij niet Zijn liefde en medeleven betoond door Zich dagelijks, van de vroege ochtend tot de late avond, uit te strekken naar behoeftige mensen? Misschien heeft deze melaatse gedacht, net zoals wij dat soms doen: Maar mijn probleem is uniek. De Heere heeft veel andere mensen genezen, maar melaatsheid is een klasse apart. Zou er écht iemand zijn die een melaatse wil genezen?

Onze dierbare Heere, met ontferming bewogen, antwoordde de melaatse op twee manieren.

Ten eerste raakte Hij hem aan. Hoelang was het geleden dat deze beklagenswaardige man de aanraking van een ander mens had gevoeld? De mensen meden zulke onaanraakbaren, om niet zelf besmet te raken. Maar onze smetteloze Heiland kon een melaatse aanraken zonder ook maar het minste risico op verontreiniging.

Ten tweede: Hij sprak tot hem. Hoe eenvoudig en geruststellend waren Zijn woorden: ‘Ik wil’. Dat was precies wat de melaatse had gevraagd. Maar toen ging Hij verder: ‘Word gereinigd’. Dat was wat de melaatse nodig had om te ervaren.

De Heere spreekt ook vandaag nog woorden van geruststelling en kracht. En geestelijke melaatsen met al hun unieke situaties vinden nog steeds reiniging en geruststelling aan Zijn voeten. Geraakt door Zijn medeleven en veranderd door Zijn kracht, beginnen ze vol vreugde de prachtige getuigenispsalm te zingen: ‘Hij beurde mij op uit een kuil vol kolkend water, uit modderig slijk; Hij zette mijn voeten op een rots en maakte mijn schreden vast. Hij legde mij een nieuw lied in de mond, een lofzang voor onze God’ (Ps. 40:3-4).

Grant W. Steidl

Volg Mij!

De 'Meester van de dood'

Heel bewust noemde een artiest zich 'Meester van de dood'. Door zijn doldrieste acrobatische toeren op vliegende vliegtuigen was hij beroemd geworden. Op 300 meter hoogte deed hij op een trapeze onderaan het vliegtuig heel wat kunsten. Dan maakte hij ook nog een wandeling op de romp van het vliegtuig.

Zouden zulke roekeloosheden hem niet een keer het leven kosten? Dat niet, maar op een nacht viel hij uit bed en brak zijn ruggengraat. De artsen konden zijn leven niet meer redden.

De 'Meester van de dood' had een godslasterlijke naam aangenomen. De ware Overwinnaar van de dood is immers de opgestane Heere Jezus. Hij heeft de sleutels van het rijk van de dood en van de dood zelf.

Niet iedereen speelt zo lichtzinnig met zijn aardse leven; maar één ding is wel zeker: iedere mens gaat de dood tegemoet als gevolg van de zonde.

Weet je: iemand die zijn eeuwige geluk op het spel zet, is nog lichtzinniger bezig dan deze acrobaat. Dit eeuwige geluk komt vol tot uiting in het leven na de dood, bij de opstanding.

Jezus Christus, de Zoon van God, was de enige Mens Die niet heeft gezondigd. Hij is volmaakt. Daarom was Hij ook de Enige Die niet had móeten sterven. Maar Hij is de dood vrijwillig ingegaan om ons van onze zonden en van de welverdiende, eeuwige straf te redden. Wie in Hem gelooft, vindt vergeving van zonden, echt geluk en eeuwig leven. Dat is een leven dat tot in eeuwigheid niet wordt aangetast door de dood.

